

A U S T R A L S K É

LISTY

IN AUSTRALIA POSTAGE PAID
IN AUSTRALIA POSTAGE PAID

AUSTRALSKE LISTY

ČÍSLO 56 DUBEN 1996

Print Post Approved
PP 242296 / 00084

\$2.60

PRAGUE

the enchanted city

L. & G. Pergl

Česká Optická Firma

57 Pelham Street
CARLTON VIC. 3053
Tel: (03) 663 6242

All International Office Machines

Prodej a opravy nových a starších
"typewriters, photocopiers & faxes"
dílňa a obchod: **390 BOTANY ROAD**
ALEXANDRIA,
N.S.W. 2015

Tel: **319 0648** nebo **214 7402**
Václav Novák: 30 6781

TRITON

CARPET CLEANING SERVICE

Powerful truck, Mounted equipment
All stains treated, Carpets deodorized
Fast drying, Scotch guard
Carpet and Upholstery
Leather L/ S Cleaning

Emergency water damage service

Peter Adler

Phone: 388 2052, Mobile: 018 044 100

Mluvíme česky

DENTAL PROTESIS

ODBORNÝ ZUBNÍ PROTETIK

nabízí své služby ve zvláštních případech
(stáří, nemoc atd.) ošetření doma možné,
(soukromé pojištění vyplácí
předem domluvenou částku)

Další informace

na čísle: (02) 388 2216

mluvíme česky i slovensky
425 Old South Head Road
North Bondi NSW 2026

Hledáte příbuzné a známé?
Nabízíte služby a servis?
Máte zájem o seznámení?
Využijte

AUSTRALSKÉ LISTY !!!

CONTACT

P·R·I·N·T·I·N·G

A.C.N. 002 887 238

NAVRHNEME
GRAFICKY UPRAVÍME
KVALITNĚ VYTISKNEME
BAREVNĚ I ČERNOBÍLE
KATALOGY
OBCHODNÍ DOPISY
REKLAMNÍ NABÍDKY
SVATEBNÍ OZNÁMENÍ
VIZITKY
a další

Unit 4, 175 Gibbes Street
CHATSWOOD, N.S.W. 2067, AUSTRALIA
Tel. (02) 417 8555 Fax. (02) 417 5510

APPLIED COMPUTER SYSTEMS

(Australia)

dodáváme celé systémy 'software' i 'hardware' pro
MANUFACTURING, ENGINEERING
DESIGN, CAD/CAM
DESKTOP PUBLISHING
JOB COSTING, ACCOUNTING
MULTIMEDIA, DESKTOP VIDEO
České, EASTERN & WORLD FONTS
BUREAU SERVICE & TRAINING

7 Boonah Street
WENTWORTHVILLE
NSW 2145

Tel: 02 636 1873
Fax: 02 631 2024
Mobile: 018 288 477

SONY's

Bon Voyage

Shop 6 Royal Arcade
175 Oxford Street
Bondi Junction 2022 NSW

Tel 02 387 1333
Fax 02 389 8028

Připravujeme speciální zájezdy do
lázní v České i Slovenské republice.

Zařizujeme letenky, zájezdy
zajímavé výlety vlakem.

Zajistíme pojištění, cestovní šeky,
poskytujeme veškerý servis,
vše za vynikající ceny.
volejte - 387 1333

Czech Republic Facts and Figures

pokračování

Tomaš Garrigue Masaryk

(1850 - 1937)

Universitní profesor, filosof, sociolog a politik. Během první světové války sestavil v zahraničí první československou vládu, která byla uznána evropskými mocnostmi a tím byly vytvořeny základní podmínky pro vznik Československa. T.G.M byl od roku 1918 do roku 1935 prezidentem republiky.

Franz Kafka

(1883 - 1824)

Slavný pražský spisovatel, který i když své dílo psal v němčině, strávil celý život v Čechách. Mezi jeho nejlepší díla patří "Proces", "Zámek" a "Meta-morfozy", v nichž autor reaguje na absurdní odlidštění společnosti 20. století.

Alfons Mucha

(1860 - 1944)

Český malíř, žijící v Paříži, jehož obrazy byly tak úspěšné, že celý umělecký styl byl nazýván jeho jménem. Nejznámější jsou jeho divadelní plakáty na vystoupení slavné herečky Sarah Bernhardt. Mucha byl rovněž návrhářem divadelních kostýmů.

Martina Navrátilová

(1956)

Společně s Ivanem Lendlem je nejúspěšnější českou tenistkou. Osmkrát vyhrála Wimbledonský turnaj a celkově získala 164 titulů na mezinárodních turnajích. V roce 1975 emigrovala a nyní žije v USA.

Josef Sudek

(1896 - 1976)

Jeden z nejlepších světových fotografů. Jeho křehké a poetické fotografie s dokonalou profesionalitou ukazují harmonii a poezii každodenního života, krásu přírody a lidství vůbec.

Prohlášení Československého ústavu zahraničního ke krajanům.

Vážení přátelé, vážení krajané,

členové Československého ústavu zahraničního se dne 13. března 1996 sešli v Praze na řádné valné hromadě. Hodnotili činnost a výsledky práce občanského sdružení ve prospěch krajanů v uplynulých letech. Valná hromada byla také příležitostí vyjádřit se ke vztahům krajané a vlast.

Zpráva o činnosti ČSÚZ přednesená a projednaná na valné hromadě konstatovala, že v daných podmínkách a s danými prostředky vykonal Československý ústav zahraniční pro krajany mnoho užitečného a dobrého a že konkrétní úkoly a cíle, které sledoval, také splnil.

Valná hromada přijala program činnosti na období 1996 - 1997 a i nadále bude Československý ústav zahraniční usilovat o to, aby úspěšně pokračoval v činnosti ve prospěch krajanů, aby dále rozvíjel spolupráci s krajauskými spolky a sdruženími. Konkrétní projekty péče a spolupráce byly již zpracovány. Jedním z nejvýznamnějších projektů je kurz češtiny pro krajany a jejich děti, který bude již 23. v pořadí a který přináší prospěch zejména Čechům z USA. Další projekty budou směřovat ke krajanům v Izraeli, Bulharsku, Německu, v Chorvatsku a v dalších zemích.

Protože je nám problematika krajanů blízká, sledovali jsme se znepokojením uplynulý vývoj ve vztahu krajané a vlast. Obecně se připouští, že Češi ve světě jsou součástí našeho národa a my v ČSÚZ jsme o tom nikdy nepochybovali. Přesto v uplynulých letech došlo k ochlazení ve vztahu krajané a vlast. Způsobily to některé nenaplněné ambice na straně exilu a některá necitlivá prohlášení oficiálních představitelů České republiky a cesty řešení problémů, které tento vztah zatěžují. Po dlouhých desetiletích odloučení měla jedna i druhá strana rozdílné pohledy na řešení takových otázek, jako jsou rehabilitace, restituce, získání a přiznání občanství, uplatnění volebního práva, aj.

Československý ústav zahraniční je nevládní, nepolitické, neziskové, občanské sdružení a jako takové má malý vliv na řešení otázek, které jsou politické povahy. Přesto jsme využili vhodných příležitostí formulovat k některým z problémů svůj postoj. V některých otázkách jsme stáli bližší na straně krajanů a exilu, v některých jsme se shodovali spíše s oficiálními orgány státu. Jsme přesvědčeni, že hledání cest sblížení by nemělo nikdy skončit. Protože jsme sdružením, které má kulturní a humanitární zamýšlení, budeme se snažit působit na harmonizaci vzájemných vztahů. Budeme vyhledávat spolupráci se všemi subjekty a jednotlivci, kteří jsou naladěni na stejnou notu sblížení. Jistě nejen my jsme zaznamenali, že v poslední

Stručný přehled rubrik

Prohlášení ČSÚZ	01
Historický dekret	02
Jakým právem?	03
V dubnu se narodil:	04
Velikonoce	05
Zprávy	06
Sport	07
Zamýšlení poslední	08 - 09
Nad dopisy čtenářů	10
Dopis o Kazachstanu	11
Perly a perličky	12
Kultura	13
Pavel Novák v Austrálii	14
Plavba do Austrálie	15 - 16

době je patrná snaha o lepší komunikaci a poznávání a věříme, že ji obě strany využijí.

Zlepší-li se ovzduší vzájemných vztahů,lepší se i možnost působení Československého ústavu zahraničního ve prospěch krajanů.

Všem krajanům jménem Československého ústavu zahraničního v zastoupení jeho členů posíláme z Prahy srdečný pozdrav.

Jaromír Šlápota, předseda ČSÚZ
Josef Vajce, Miroslav Pichal,
Josef Kolínský

Restituce zemědělského majetku

Poslanecká sněmovna České republiky schválila novelu zákonů o úpravě vlastnictví půdy a jiného zemědělského majetku, která v důsledku nálezu Ústavního soudu odstraní podmínku trvalého pobytu v České republice pro uplatnění nároku na zemědělský majetek uvedený v zákoně. Novela stanoví také nové lhůty podání žádosti pro ty restituenty, kteří tak dosud nemohli v důsledku podmínky trvalého pobytu učinit. Zákonná lhůta pro uplatnění nároku na zemědělský majetek činí šest měsíců ode dne účinnosti novely, t.j. do 8. srpna 1996 a do 31. prosince 1998 bude možno požádat o zemědělský majetek movitý. Podmínkou pro uplatnění nároku je platné občanství České republiky.

Zákonné předpisy vztahující se k této nové právní úpravě obsahující pokyny o postupu oprávněných resituentů mohou žadatelé obdržet na Generálním konzulátu České republiky v Sydney.

VOLBY

Volby do parlamentu České republiky se budou konat ve dnech 31. 5. 1996 a 1. 6. 1996. Podle zákona č. 247/1995 o volbách do PCR mohou volit občané ČR bez ohledu na místo trvalého bydliště, t.j. i krajané - občané ČR žijící v Austrálii. Voleb se však lze účastnit pouze osobně a na území ČR. Aby se volič, který nemá trvalý pobyt na území ČR, mohl voleb zúčastnit, musí být zapsán do zvláštního seznamu (Par. 6 odst. 1 písm. a) zákona. Zvláštní seznam vede obec, v hlavním městě Praze a v územně členěných statutárních městech vede zvláštní seznam městská část nebo městský obvod.

(Informace pro krajanův č. 1/96)

V současné době se v českém i německém tisku hodně hovoří o Benešových dekretech. Německá strana žádá jejich zrušení a česká strana trvá na jejich platnosti. následující článek může pomoci k lepšímu pochopení celého problému.

HISTORICKÝ DEKRET

Jiří Kocián, historik

Od léta 1945 se československá vláda zabývala přípravami organizovaného odsunu německého obyvatelstva z ČSR. Formulovala příslušné právní normy a zároveň vytvářela technické a organizační zásady pro provedení odsunu. Od května do října 1945 byla vydána řada dekretů prezidenta republiky a vládní opatření, které se výrazně dotýkaly zejména právního a sociálního postavení prakticky všech bývalých československých občanů německé národnosti. Nikoli tedy pouze těch, kteří měli být vysídleni. Jednou z nejdůležitějších právních úprav byl ústavní dekret prezidenta republiky ze dne 2. srpna 1945 o úpravě československého státního občanství osob národnosti německé a maďarské. Jaká byla hlavní ustanovení tohoto "historického dekretu"?

Dekret v paragrafu 1 prohlašoval československé státní občany národnosti německé nebo maďarské, "kteří podle předpisu cizí okupační mocnosti nabyli státní příslušnosti německé nebo maďarské", za zbavené československého státního občanství. Ostatní československé státní občany národnosti německé nebo maďarské zbavil československého státního občanství k datu vstupu dekretu v platnost. Norma se nevztahovala na Němce a Maďary, kteří se v době zvýšeného ohrožení republiky, jež byla stanovena od 21. 5. 1938, prohlásili v úředním sečítání za Čechy a Slováky. Paragraf 1 také hovořil o tom, že Češi a Slováci a příslušníci jiných národů, kteří se po 21. květnu 1938 prohlásili za Němce, "jsouce donuceni nátlakem nebo okolnostmi zvláštního zřetele hodnými", se neposuzují jako Němci, jestliže ministerstvo vnitra schválí osvědčení o národní spolehlivosti, které vydá příslušný okresní národní výbor po přezkoumání uvedených skutečností.

Paragraf 2 ustanovoval osobám, "které prokáží, že zůstaly věrné Československé republice, nikdy se neprovinily proti národu českému a slovenskému a buď se činně zúčastnily

boje za osvobození nebo trpěly pod nacistickým nebo fašistickým terorem", zachování státního občanství. Žádost o zjištění, že se občanství zachovává, bylo možné podat do šesti měsíců od počátku účinnosti dekretu a rozhodovalo o ní na návrh zemského národního výboru ministerstvo vnitra. Tyto osoby měly být až do vyřízení své žádosti považovány za československé občany, jestliže jim okresní národní výbor vydá osvědčení o tom, že podaly žádost o zachování státního občanství. Ani osvědčení však v některých případech neochránilo nositele před odsunem. Jsou též doložené případy osob, jimž byly žádosti vyřízeny až v době, kdy již byly mimo území republiky.

Paragraf 3 vyhlášoval, že osoby, které pozbyly státního občanství, mohly podle tohoto dekretu žádat o jeho navrácení. Lhůty pro podávání žádostí o vrácení státního občanství mělo stanovit ministerstvo vnitra. Tato lhůta byla následně stanovena diferencovaně zejména s ohledem na smíšená manželství. Paragraf 4 mimo jiné stanovil, že pro účely tohoto dekretu "se posuzují provdané ženy a nezletilé děti samostatně". Paragraf 5 zbavil dnem nabytí platnosti dekretu, československého státního občanství "Čechy a Slováky a příslušníky jiných slovanských národů, kteří v době zvýšeného ohrožení republiky... se ucházely o udělení německé nebo maďarské státní příslušnosti, aniž k tomu byly donuceny nátlakem nebo zvláštními okolnostmi."

Před padesáti lety, v době podpisu, byl tento dokument chápán jako akt "dějinné spravedlnosti". A to plně v souvislosti s historickým rozhodnutím postupimské konference o dosunu Němců a Maďarů z československého území. Umožňoval československé vládě provést vysídlení Němců na základě zrušení jejich státního občanství. Ministr vnitra Nosek při výkladu o významu dekretu před novináři 4. srpna řekl, že "dekret se napravují chyby a omylly sahající hluboko do naší historie". Připomněl, že "plán na odsun německých a maďarských státních příslušníků z našeho území byl připraven v naprosté shodě s usneseními v Postupimě". Provedení tohoto dekretu mělo pak přispět i k bezpečnosti evropského míru."

JAKÝM PRÁVEM ?

Jaroslav Kovářiček

Hodně se v moderní době mluví o právech, kdekdo nárokuje si právo na ledacos, ba vyžadují se mnohá práva i pro zvířata a stromy a květiny, voda má právo být čistou. Z těch různých práv by bylo možné se nesmírně radovat, kdyby se při tom často nezapomínalo také na povinnosti. A co to vlastně znamená "mít právo"?

Slovník spisovné češtiny nám říká, že právo jest, mimo jiné, "oprávnění, nárok opřený o zákonná ustanovení, popř. odůvodněný zvyklostmi... soubor obecně platných závazných norem stanovených státem, jejich uplatnění". Podle této definice to s tím právem není nikterak moc slibné, právo určovat kdo jaké má právo přináležet tedy státu či tomu, kdo má dosti moci takové právo účinně prosadit. Věnujeme-li však více pozornosti etymologii slova právo, zjistíme zajímavé souvislosti. "Právo" je členem velké rodiny slov s bohatým významovým vývojem, kam patří i slova pravda, spravedlnost, právo, pravidlo, náprava atd. Jazyk nám tu tedy naznačuje, že právo má být spjata s pravdou a spravedlností. Je tomu však vskutku tak v praktickém životě?

Je logické, že práva na něco se dožadují lidé, kteří to něco nemají, že nemají ani valných možností se k tomu něčemu snadno dobrat. Volají tedy po právu, jako by jim toho společnost byla dlužna. Je sice pěkné mluvit o právu na život, jenže člověk je tvor smrtelný a podle práva božího umře, dříve či později. V holé realitě života vypadá to nejspíše tak, že právo je to, co si ten nejsilnější vezme a slabšímu dopřeje. Aby tento společenský stav nevypadal příliš hrubě, říká se mu "systém spravedlnosti". V civilizované společnosti usměrňují se práva pomocí zákonů. Ideál je vskutku šlechetný a prastarý. A. V. Dicey ve své knize "Law of the Constitution" (1885) zdůrazňuje tři důležité principy práva:

- 1 - občanovy povinnosti a práva mají být určeny pravidelným zákonem a ne nahodilou rozmaritostí úředníků.
 - 2 - rozepře mezi občanem a státní mocí mají být řešeny řádnými a nezávislými soudy.
 - 3 - základní práva občanů nemají spoléhat na nějaké výsady ústavy nýbrž mají vycházet z běžných zákonů.
- S těmito zásadami lze s chutí souhlasit, jako s mnoha jinými teoriemi, které se však podstatně liší od praxe.

Mluvme-li o spravedlnosti, měli bychom také mluvit o morálce, tedy rozlišovat mezi zlem a dobrem. Právo samo o sobě může uzákonit i praktiky společensky nežádoucí, ba přímo nemravné. Nejznámějším případem jsou jistě tak zvané Norimberské zákony, a stejně tak hájí se dnes i mnozí komunisté tím, že jen respektovali zákony státu, i v případech, kdy jejich činnost byla zjevně v rozporu se zásadami lidskosti. Respektování právní kontinuity z dob komunistických režimů zůstává nedořešeným problémem nejen legálním, ale i mravním ve všech post-komunistických zemích. Je-li respektování zákonů považováno šmahem za projev občanské vyspělosti, potom respekt k zákonům nemravným vede ku ztrátě úcty ke státu i systému justice. Občanovi nezbyvá, než se řídit podle usouzení,

a je-li moudrý tak lační více po mravnosti než po zákonnosti.

Vyrůstal jsem v systému komunistické zákonnosti, kde o viditelné případy nepravdivosti nebylo nouze. Domníval jsem se proto, že systém tzv. demokratický je svou podstatou spravedlivý. Bláhová domněnka. Jistě, mezi nedokonalými lidmi nelze očekávat nějaký dokonalý systém, avšak i mnohé zásady západního soudnictví jsou sporné. Jak kupříkladu může občan dodržovat zákony, když v případě jejich porušení si musí najmout profesionála, který ho bude obhajovat? Mluvme-li o právech, musíme dříve nebo později mluvit také o právnících, neboť jsou to oni, kdo jsou hnacím motorem legálního systému. Jak to, že si právníci účtují rozdílné úplaty? Nesvědčí to o tom, že spravedlnost je podmíněna penězi? Lékař si může dát přibližný odhad kolik bude ta operace stát i míru podstoupeného rizika, právník však nedá ani odhad ani záruku, že proces je vyhratelný. Jak známo, honoráře právníků jsou zpravidla nehorázné, což znamená, že "spravedlnosti a práva" se dostane těm, kteří na to mají, anebo těm, kdo pro nedostatek prostředků dostanou finanční podporu od státu. Kdyby přiletěl nějaký návštěvník z planety, kde panuje inteligentní život, jistě by se tu ptal: jakým právem mohou si právníci účtovat za den práce sumu, kterou slušný člověk vydělá za měsíc? Jakým právem jsou soudci placeni více než volení politici? Jestliže právo a spravedlnost jsou důležitými společenskotvornými hodnotami, proč je nutno je spojovat s bezuzdným vyděláváním peněz? Svědčí to, že soudci vydělávají závratné sumy o jejich hamiznosti? Jsou pro společnost potřebnější právníci nebo učitelé, kteří jsou placeni o poznání méně? Je to, že kněží, mníši a jiní lidé zaměřeni na činnost duchovní jsou povětšinou honorováni nevalně, také důkazem jejich lidské podružnosti? Na tyto otázky netroufal bych si odpovědět, kdyby mne zaslechl nějaký právník mohlo by to mít nedozírné následky.

Spravedlnost je symbolicky líčena jako žena s váhou v ruce a se zavázanýma očima, aby byla zcela nezájatá a vážila každému stejně. Je-li tomu vskutku tak nevím, já se spíše domnívám, že se na poměry v justici ta moudrá dáma nemůže dívat. Volají-li lidé po právech, volají dnes často po výhodách pro sebe. Už od pradávna říká se, že chybovat je lidské, běda však když udělá chybu odborník, hned je po ruce profesionální žalobce a domáhá se peněžního zadostiučinění, jakoby peníze mohly navrátit zdraví či důstojnost, nebo přinést pocit štěstí. O takto finančně orientovaný druh spravedlnosti vůbec nestojím, právním sporům je lépe se raději vyhýbat. Kdybych náhodou potkal v lese soudce, položím peněženku na pařez a budu utíkat s větrem o závod, bude to tak lepší než spravedlivější. Zřikám se tak všelijakých těch práv. Jakých práv může člověk chtít v tomto pozemském žití? Je lépe nelpět na právech, ale vážit si darů, které život přináší.

Natáčel jsem nedávno rozhlasovou poezii s jednou původnou herečkou, která se mi svěřila, že je povoláním právníčka. Byla prý jedna z mnoha mladých lidí, kteří se rozhodli studovat práva, aby pomohli změnit svět k lepšímu. Naštěstí jsem se nešel podívat autem jaké značky odjela ze studia, abych si nepokazil dojem z těch milých slov. Doufejme jen, že je na světě dost právníků, kteří chtějí změnit svět k lepšímu.

V DUBNU SE NARODIL :

Jiří z Poděbrad - český král

V novém cyklu, který dnes otevíráme si budeme připomínat zajímavé osobnosti českých dějin, umění politiky či vědy.

Dnes začneme Jiřím z Poděbrad, který se narodil 23. dubna 1420 v Poděbradech. Ve svých čtyřiatřiceti letech byl zvolen českými stavy zemským správcem. Byl oblíben spíše mezi prostým lidem, měšťany a řemeslníky a proto není divu, že se po celý čas své vlády nezalobil ani vysoké šlechtě, ani duchovenstvu.

Když zemřel král Ladislav, tvrdilo se, že jeho smrt je záhadná a mluvílo se o otrávení a podezření padlo na následovníka. Přestože se ukázala nesmyslná, táhla se tato pověst českými dějinami až do našich časů, kdy ji moderní antropologové vyvrátili.

Jiří z Poděbrad byl husitským králem a tvrdil, že "papež se povyšuje nade vše, což jest Bůh". Chtěl zmenšit váhu náboženství velkorysou politikou míru a svobodného smýšlení.

Když byl zvolen českým králem a korunován ve svato-vítské katedrále za jáso tu poddaných, utrousili jeho nepřátelé: "Máme krále husáka". Tuto přezdívku si vysloužil přesvědčením v pravost Husova učení a nabádal, "aby theologové podle písem svatých a způsobů první církve žili".

Jiří naplňoval své sliby a ujednání. "...že na Starém Městě má být osmnáct konšelů, z toho dvanáct Čechů a šest Němců, ovládařících arci češtinu". Byl zastáncem Mistra Jana Rokycany, pražského arcibiskupa a správce církve pod obojí, na kterého byly věčně útoky a který byl nakonec z Prahy vyhnán. Jiří byl demokrat. Do pražských městských rad posadil řemeslníky, měšťany a zemany. Nechtěl válčit, ale byl vyprovokován a nucen jít bojovat proti svým odpůrcům, aby chránil lid. Ultrakvističtí poddaní z panského vojska přebíhali do vojska Jiříkova. Byla to druhá husitská válka, pustošivá, která zasáhla i Moravu, kudy projížděl proti Jiřímu v řadě nepřátel i jeho bývalý zeť uherský král Matyáš. Měl zájem o českou korunu. Byl zajat Jiříkovými vojsky a u Vilémova v Čechách. Sám Jiří

mu velkoryse nabídl smír.

Roku 1465 zprostil papež všechny jeho poddané slibu věrnosti, protože v srpnu 1462 po tom, co vyslechl poselství vzkázané z Říma, aby se vzdal své víry pod obojí, král Jiří odpověděl: "Nechť papež ví, že my i naše choť i tuto sedící dítka věrni zůstaneme přijímání pod obojí a víře, ve které jsme zrozeni, ale i hotovi pro ně složit korunu i životy naše."

23. prosince 1466 nařkl odsoudil papež Jiřího z kacířství, sesadil ho z trůnu a zbavil všech práv. Král Jiří z Poděbrad zemřel 22. března 1471. Zase šel průvod na Pražský hrad, aby zde uložili krále k věčnému odpočinku v královské hrobce vedle hrobu krále Ladislava.

(Český kalendář 1996)

ČESKÉ BOHOSLUŽBY

budou slouženy:

- 4. 4. v 18,00 Croydon - Zelený čtvrtek
- 5. 4. v 15,00 Croydon - Velký pátek
- 6. 4. v 20,00 Croydon - Velikonoční Vigilie
- 7. 4. v 11,30 Surrey Hills - Boží Hod velikonoční
(nikoli 10,00 Croydon)
- 7. 4. v 11,00 Brisbane St Therese's Church
- 8. 4. v 14,00 Canberra St Joseph's Church
- 14. 4. v 11,30 Surrey Hills
- 14. 4. v 16,00 Woolongong, Villa Maria
- 21. 4. v 16,00 Newcastle, Woodstock St Mayfield
- 28. 4. v 11,00 Country Club, Kemps Creek
- 5. 4. v 10,00 Croydon 7 Alexandra Ave
- 12. 5. v 11,30 Surrey Hills 80 Albion St.
- 19. 5. v 10,00 Croydon

VELIKONOCE

Velikonoce představují v rámci výročního roku nejdelší, nejradostnější a vlastně i nejokázalejší svátky, svátky velikých nocí, jejichž základem a původcem názvu byla noční slavnost, kterou si dodnes podržela východní církev. Ve staročestíně se i dnešní Zelený čtvrtek a Bílá sobota nazývaly Veliký čtvrtek a Veliká sobota, nemluvě o Velikém pátku, který si toto označení dochoval dodnes.

Velikonoce jsou především svátky prvního jarního úplňku, navazující na dny slunovratové a rovnodenní, spojené se zahájením nejzákladnějších zemědělských prací: setbou a výhonem dobytka na pastvu. Velikonoce reprezentují svátky jarního novoročí, tedy počátek nového vegetačního roku.

Křesťanství když rozšiřovalo svůj vliv na duchovní vývoj lidstva, nemohlo tak významné a oslavované období v roce jednoduše pomínout a zavrhnout, proto církev systematicky a velmi umně navazovala na tyto prastaré tradice a dovedně je včleňovala do svého liturgického kalendáře i ceremoniálu. Velikonoce představují velké křesťanské svátky na památku vzkříšení Kristova. U pohan-ských Slovanů, ale i Germánů to byla původně velká jarní slavnost na oslavu probuzené přírody. Židé v tu dobu konali Pesach, na památku osvobození Izraelitů z Egypta. Na tuto slavnost navázala křesťanská církev svoje Velikonoce. O dobu, kdy se mají Velikonoce slavit, byly od 2. stol. spory. Teprve Nikajský sněm roku 325 stanovil, aby se Velikonoce slavily první nedělí po prvním jarním úplňku.

ZELENÝ ČTVRTEK

Zeleným čtvrtkem začíná přísný půst Pašijového týdne, trvající do vzkříšení. Od Zeleného čtvrtka až do Bílé soboty chodili po vesnicích chlapci s řehtačkami, klapáčkami, jejichž zvuk nahrazoval vyzvánění zvonů, které, podle víry odletěly do Říma. Původní zákaz zvonů však nesouvisel s odletem zvonů, ale vycházel ze staré víry v návrat duší zemřelých k novoroční návštěvě pozůstalých.

Velký pátek

Velkopáteční církevní obřad spočíval ve dvojitě čtení ze Starého zákona, pašij podle sepsání sv. Jana a v přímých modlitbách za všechny lidi. Velký pátek byl ve znamení všeobecného očišťování v očištné a blahomocné novoroční proudné vodě ráno před východem slunce. Věřilo se, že velkopáteční voda zahání nemoce, zejména kožní a oční, ale do proudů vody byl i vhnán dobytek, aby byl chráněn před čarodějnicemi. Velkopáteční magická moc země spočívala i ve schopnosti vydávat poklady. V novější době se v tento den vysazují stromy s představou, že budou dobře rodit.

Bílá sobota

Na Bílou sobotu byl v podvečer před vchodem do kostela svěcen tzv. "jidášský oheň". Nešlo o obyčejný oheň, ale o nový, čistý "dřevěný oheň", vznícený třením dřev. Od tohoto ohně byl pak rozžat paškal (bílá silná voskovice, která v liturgii představovala Krista po jeho Zmrtvýchvstání), do něhož bylo předtím vetknuto pět kadidlových zm, na znamení pěti ran Kristových a nesen jako nové světlo do kostela na znamení, že Spasitel ožil a dává nový život světu. Při večerním sobotním zvonění třásl hospodyně stromy se slovy "obroť se, stromečku". Ženy s rukama od těsta velikonočních mazanců hladily stromy, otíraly o ně těsto z rukou a domlouvaly jim, aby v následujícím období hodně rodily.

Neděle velikonoční

Neděle velikonoční, nebo-li Boží Hod velikonoční představuje hlavní svátek a zároveň střed církevníchho roku. Toho dne se světily potraviny a byly symbolicky pojídány ještě před obědem. Hospodáři nosili v ten den posvěcené křížky a kočíčkové pruty do polí, aby je tam zapíchovali a zajistili si tak dobrou úrodu. Nejdůležitější součástí velikonočních dnů byla červená vajíčka, čili kraslice. Při pravovat vejce v tomto období je neobyčejně starobylým zvykem, v němž je možno spatřovat symbol obrozující se přírody a jejích plodivých sil. Barvením a ornamentikou vajec se dosahovalo zmnožení jeho blahodárné síly. Zejména červená barva, barva krve, života měla podle lidové víry zcela mimořádný

význam. Také ornamenty na vajíčku byly důležité. Vedle ochranných znaků, jakými byly především ostré tvary a sečné předměty, (trny, vidle, sekáče, drápy), nacházíme i znaky prosperity zobrazující slunce, měsíc, hvězdy, duhu, oheň, a v neposlední řadě i křesťanské symboly.

Pondělí velikonoční

S velikonočním pondělím byla v lidovém prostředí vždy spojena především pomlázka, v různých místech různě nazývána. Pomlázkou se rozumí pletenec vrbových proutků, nahoře svázaný stužkou, jímž se musí neustále pohybovat (čepeřit), protože to je znakem svěžesti a čipernosti. Šleháním se pak tyto vlastnosti (svěžest a čipernost) přenášejí na ženy. Pomlázka tedy znamená i "pomladit". Pomlázka se nazývá i dar, kterým děvčata obdarovávala chlapce. Vedle pomlázky se v Čechách vyskytuje zřídka, ale na Moravě a na Slovensku hodně, obyčej polévání studenou vodou. Má stejný základ, tj. způsobit, aby byla dotýčná mladá a krásná.

**PŘÍJEMNÉ SVÁTKY
VELIKONOČNÍ
A HODNĚ VŠEHO DOBRÉHO
PŘEJE
ČTENÁŘŮM AUSTRALSKÝCH
LISTŮ
REDAKCE**

ZPRÁVY

z České republiky

Za jednoho z nejcennějších partnerů, který přispívá ke stabilitě a míru ve střední a východní Evropě, označil Českou republiku americký ministr zahraničí Warren Christopher. Učinil tak v oficiálním prohlášení v úterý 19. března po přeletu do Prahy. Ve středu se setkal se šéfy diplomacie dvanácti postkomunistických zemí, které usilují o vstup do NATO, prezidentem Václavem Havlem a premiérem Václavem Klausem.

Prezident Václav Havel se poprvé setkal s polským prezidentem Kwasniewskim. O bilaterálních vztazích a integraci České republiky a Polska do NATO a EU jednali oba prezidenti v Náchodě. Podle Václava Havla mají oba státy shodné názory na integraci, na posilování evropských bezpečnostních systémů i na rozšiřování Středoevropské dohody o zóně volného obchodu (CEFTA). ČR a Polsko si v těchto otázkách nekonkurují a budou v tomto směru úzce spolupracovat, cituje tisk polského prezidenta. Ten je přesvědčen, že proces integrace se nesmí zastavit u středoevropských zemí, ale musí následovat rozšíření o pobaltské státy, Rumunsko, Bulharsko a následně i Rusko. Podle českého prezidenta by spolupráce v Evropě měla probíhat spíše na úrovni regionálních struktur, jednou z nich by mělo být NATO, ale bez Ruska. "Spolupráce by měla být na úrovni partnerské. Rusko si v této chvíli v alianci představit nedokáže", řekl Václav Havel.

Český ministr zahraničních věcí Josef Zieleniec kritizoval nedávné rozhodnutí dolní komory ruského parlamentu, který prohlásil za neplatné smlouvy z prosince 1991, na jejichž základě se rozpadl Sovětský svaz. "Toto usnesení znamená, že velká část ruského politického spektra je zahleděna do imperiální minulosti Ruska než do budoucnosti, do spolupráce a soužití evropských národů," řekl novinářům Josef Zieleniec.

Březnové šetření Institutu pro výzkum veřejného mínění (IVVM) potvrdilo dominantní postavení ODS na české politické scéně. Tuto vedoucí stranu by v současné době volilo 25% občanů. Pro jejího největšího konkurenta, opoziční Českou stranu sociálně demokratickou (ČSSD), se v průzkumu vyslovilo 15% dotazovaných. Po vzestupném trendu volebních preferencí se s 8% na třetí příčku dostala vládní Občanská demokratická aliance (ODA). Pětiprocentní hranici nutnou pro vstup do parlamentu by dále překročila vládní Křesťanská a demokratická unie. Československá strana lidová (KDO-ČSL) se 7%, opoziční Komunistická strana Čech a Moravy (KSČM) se 6% a Sdružení pro republiku a republikánská strana Československa (SPR-RSČ) s 5%. Voleb by se podle průzkumu zúčastnilo 76% občanů.

Anna Masaryková, vnučka prezidenta T.G. Masaryka a dcera malíře Herberta Masaryka, zemřela po delší nemoci v pondělí 18. března v Praze. Tato žena byla dlouholetou

pracovnicí Národní galerie, zabývala se historií a dějinami umění, které vystudovala na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Zajímala se hlavně o české malířství 19. a 20. století a o architekturu Prahy na přelomu našeho století. Je rovněž autorkou monografií o Antonínu Slavičkově, a o Janu Slavičkově.

Místo původně oznámených dvou set kilogramů kyseliny sírové uniklo 4. března při havárii v olomoucké chemičce Farnak devět tun této žiraviny. Při nehodě přišli o život dva lidé. Zatím byl obviněn zaměstnanec chemičky, který kyselinu přecherpal a nechal tento proces bez dozoru. Trest odnětí svobody může dosáhnout až deseti let. Chemická továrna může být pokutována Českou inspekcí životního prostředí jedním miliónem korun.

Ke stávce vyhlášené Lékařským odborovým klubem (LOK) na 25. a 26. března se připojil také odborový svaz zdravotnictví a sociální péče (OSZAP) a Nezávislá odborová organizace středních zdravotnických pracovníků. Stávku podpořila i Českomoravská komora odborových svazů.

Podle předběžných údajů Českého statistického úřadu je počet narozených dětí v ČR v roce 1995 nejnižší, jaký byl na území republiky za více než 200 let statisticky zaznamenán. Poprvé klesl pod 100 tisíc a je téměř o 22 tisíc nižší než počet zemřelých. Loni se v ČR narodilo 96097 dětí a zemřelo 117 913 osob. Zejména vlivem nízkého počtu narozených dětí se počet obyvatel ČR snížil o téměř 12 tisíc a ke konci roku tedy činil 10 300 000 osob. Celkový nízký počet obyvatel neovlivnil ani fakt, že se během minulého roku ze zahraničí přistěhovalo přibližně o 10 tisíc lidí více než se jich vystěhovalo. Podle ministra práce a sociálních věcí Jindřicha Vodičky odpovídá zmíněný vývoj změně chování mladé generace, která klade na první místo kariéru.

Ministr vnitra Jan Ruml podal podnět vládě, aby Nejvyššímu soudu navrhla rozpuštění Strany československých komunistů (SČK), jež nyní šéfem je bývalý komunistický předák Miroslav Štěpán. Impulsem se stal fakt, že se strana svým 18. sjezdem a volebním programem přihlásila jako pokračovatelka předlistopadové Komunistické strany Československa. Na Rumlův návrh neexistuje shodný názor ani ve vládní koalici. Zatímco ministr školství Ivan Pilip (KDS-ODS) podnět ke zrušení podpořil, premiér Václav Klaus (ODS) se měl před nedávnem vyjádřit, že on by žádné strany nezakazoval, že je férovější je nevolit.

Nezaměstnanost činila v únoru tohoto roku v ČR 3.1% t.j. 165 tisíc nezaměstnaných. Nejnižší míra nezaměstnanosti je v Praze (0.3%) a nejvyšší v severních Čechách (5.2%). Severočeský kraj je jedinou oblastí, kde nezaměstnanost přibývá.

Průměrná mzda v ČR dosáhla v minulém roce částky 8.170 Kč. Ve srovnání s rokem 1994 to znamená o 17.8% nárůst. Reálná mzda stoupla o 8%.

ze Slovenska

SPORT

Proti návrhu novely trestního zákona, nazývaného pro srozumitelnost zákonem na ochranu republiky, ostře vystupuje pravicová opozice. Na zasedání rady Křesťansko-demokratického hnutí byla přijata výzva k občanům v níž se uvádí: "Na počátku nacismu stály norimberské zákony. Zločiny u nás začaly přijetím zákona na ochranu lidově demokratického zřízení. Vláda Vladimíra Mečiara předložila parlamentu zákon na ochranu republiky." Výkonný výbor Strany demokratické levice (SDL) podstatné části vládního zákona podpoří. Podle místopředsedy SDL Roberta Fica je jediným citlivým bodem návrhu ustanovení o šíření nepravdivých informací v zahraničí. Kritika zazněla ještě o víkendu z Vídně - mezinárodní helsinská federace pro lidská práva (IHF) chápe navrženou novelu jako další nástrahy pro svobodu projevu na Slovensku. Informovala o tom ČTK. Z prohlášení IHF vyplývá, že slovenská vláda se obává rozdílných názorů uvnitř země a předpokládá, že potlačení opozičních názorů ji pomůže ke zlepšení pověsti v zahraničí. "Vláda ve snaze umlčet své oponenty opět výrazně ignorovala své mezinárodní závazky," uvedla IHF v závěru prohlášení a reagovala tak na to, že Slovensko jako člen Rady Evropy ratifikovalo Evropskou dohodu o lidských právech.

Ve čtvrtek 14. března se v Bratislavě konal mítink věnovaný výročí vzniku Slovenského státu v roce 1939. Zúčastnilo se ho asi 150 lidí. Další akci připomínající výročí byla slavnostní akademie v sobotu 16. března v sále bratislavského domu Istropolis, které se zúčastnilo přibližně 1 500 osob. Akademii uspořádaly nevládní organizace, mj. Společnost Andreje Hlinky, Slovenská organizace na ochranu lidských a národních práv či státem dotovaná Matice slovenská. Řečníci zdůraznili, že samostatný stát zachránil Slovensko před agresí ze strany Horthyovského Maďarska. Konání akademie odsoudila prohlášení prezidentské kanceláře, Slovenského svazu protifašistických bojovníků a Strany demokratické levice odmítající pokusy o rehabilitaci tehdejšího kolaborantského režimu.

Vládní strana Hnutí za demokratické Slovensko by ve volbách opět zvítězila (ziskem 30.5% hlasů). Vyplývá to z průzkumu, který v březnu provedl Metodicko-výzkumný kabinet Slovenského rozhlasu. Druhé by se umístilo Křesťansko-demokratické hnutí se 13.9% hlasů a třetí zůstává Strana demokratické levice (11.5%).

"Bude normálním zvykem, že členové vlády budou přednášet na Univerzitě Mateja Bela (UMB), dnešním dnem jsme tuto sérii zahájili", prohlásil v pátek 15. března na tiskové konferenci premiér Vladimír Mečiár, poté co přednesl studentům prvního ročníku Právnické fakulty UMB v Banské Bystrici řeč o základních cílech a zárukách národní bezpečnosti a ochrany doktriny SR. Téměř současně s premiérem promluvili ke studentům jiných fakult ještě další tři členové vlády. Novinářům a jiným zájemcům nebyl vstup na přednášky umožněn.

(přetištěno CAROLINA)

Na Olympijském stadionu v Římě se v úterý 19. března zrodil historický úspěch fotbalové Slávie Praha. V prodloužení odvetného utkání čtvrtfinále Poháru UEFA vybojovala i přes prohru 1:3 postup mezi poslední čtyři týmy. Vítězstvím 2:0 nad favorizovaným AS Řím si Slávia 5. března doma připravila slibný náskok. Ve "věčném městě" ji však čekalo přímo peklo (téměř 65 000 fanoušků). Uvodní šanci měl hostující Pěnička, ale to bylo od Slávie na dlouhou dobu vše. První poločas přežila bez inkasované branky. V 61. minutě už přetížená slávistická obrana nevydržela a Moreira prvně skóroval. Sedm minut před koncem zvýšil hlavou Giannini na 2:0 a prodlužovalo se. V nastaveném čase proměnil první brankovou šanci domácí Morien a Slávia v tu chvíli vypadávala. Ve 113 minutě však po výkopu brankáře Stejskala se dostal k šanci Vávra a střelou z hranice šestnáctky rozhodl o postupu Slávie.

Hokejisté Litvinova postoupili po pěti letech do finále nejvyšší hokejové soutěže. V semifinále si poradili s favorizovanou Spartou 4:2 na zápasy. Šestý zápas hraný v Litvinově skončil po 60 minutách nerozhodně 4:4, a protože se ani po prodloužení nerozhodlo, přišla na řadu trestná střelení. V nich se projevila větší zkušenost litvinovských střelců a slabší forma brankáře Sparty Čapka. Litvinov čeká ve finále obhájce titulu Vsetín.

"Nahá bolest chvíl v hriešnej samote."

Roman Illovský

V roce 1994 vydavatelstvo Gustáva Hupku v Bratislavě, vydalo nevšedný prozaický debut Romana Illovského, žijícího od roku 1987 v Austrálii. Ako sám autor povedal, sú to úvahy jedného z obyvateľov Zeme, sú to kázne o neporozumení slovám múdrosti, je to márný pokus dosiahnuť v cvičení umu priamost a spravodlivosť posudzovania, sú to slova topiaceho sa v temnotách a oslnivom jase hlúposti.

Knižka má šesť častí a v každej z nich si autor kladie veľa otázok a kladie ich vzápätí aj čitateľovi. Hrdina tejto novely (snad i autor sám) je hnany akýmsi vnútorným nepokojom hľadať slobodu a šťastie, poznávať márnosť života a trpkosť samoty a vôbec - zmysel jestvovania. Nemôžeme povedať, že Roman Illovský rieši a objasní všetko čitateľovi, ale definitívne ho vyprovokuje k vážnym úvahám o zmysle bytia a rozvíri hladinu myšlienok u čitateľa a donúti ho uvažovať nad údelom tohto sveta. Tento neobyčajný debut je bezpochybné zaujímavým čítaním nielen pre milovníkov prózy na Slovensku, ale i pre nás Čechov a Slovákov žijúcich v Austrálii. Veď koniec koncov Roman Illovský je jedným z nás.

E. Berntsenová

Knižku si môžete objednať v redakcii

tel.: (02) 636 1873

Cena : \$ 8.- plus poštovné \$ 1.-

Malé zamyšlení nad velkými dějinami

Zamyšlení poslední
Bořek Šindler

Poslední zamyšlení by mohlo být zamyšlením nad zamyšlením. Nešlo zde o úvahy vědecké. Autor není historik z povolání. Vřak o naši české historii uvažovalo, uvažuje a bude uvažovat mnoho prostých občanů od starých písmáků přes učitele, politiky, žurnalisty, spisovatele až k českým pánům Novákům a paním Novákovým. Ba je vlastně záhodno, aby se nad dějinami vlastního národa zamyšlelo co nejvíce občanů. V naši zemi se zamyšlení nad dějinami stalo už jakousi národní tradicí.

Lze české dějiny shrnout do nějaké všeobecné moudrosti či pravidla? Lze z dějinných faktů vydobýt to, čemu se říká "smysl" českých dějin? Nemálo velkých Čechů se o to pokoušelo, včetně Palackého, Masaryka, Pekaře a mnoha jiných. A všichni narazili na jeden základní fakt českých dějin - na geografickou polohu oblasti, v níž Češi od pradávna žijí. Stále se ještě přesně neví, kdy a jak Češi do Čech a na Moravu přišli, a kdy a jak tuto oblast opustili její předchozí držitelé, Germáni. Ani není známo, proč ji opustili a kdy a proč se z východu až k Polabí, do české kotliny a odtud na jih prakticky až k Terstu a starobylé Konstantinopoli a ještě dále na jih přiválila obrovitá vlna slovanská, jejíž západní předvoj tehdy právě tvořily kmeny české. O tom, že geografická poloha Čech ovlivnila české dějiny rozhodně a radikálně, a že trvalé sousedství s Germány jim vtisklo jistý ráz, do značné míry obranný, pochybovat nelze. Z této geografické polohy se Češi nikdy vymanit nemohou. Je jim vlastně osudem, právě tak jako je "osudem" Poláků obývat široké roviny mezi kolosem ruským a německým, nebo jako zůstává "osudem" Řeků sousedit s Turky.

Udrželi se Češi v české kotlině po nějakých těch patnácti století, protože je ochraňovalo pásmo pohoří od Šumavy přes Krušné hory, Krkonoše a Jizerské hory k Jeseníkům a Beskydům, anebo snad svojí vyjimečností a obzvláštním úsilím? Udrželi se tam proto, že jejich moudrý kníže Václav se kdysi uvolil pokračovat v poplatcích silnému sousedu, které Frankům platili už jeho předkové? Anebo přes tuto Václavovu "slabost"? Nebo snad i přesto, že Přemysl Otakar potom později prohrál na Moravském poli své velmocenské ambice? Nebo proto, že prozíravý Lucemburk Karel založil v Praze universitu, zdroj duchovní síly prvního řádu jako první ve Střední Evropě? Proto, že Hus dovedl zemřít pro "pravdu", anebo i přesto, že tvrdohlaví Husité uvedli zemi do zoufalé bídě a zmatku? Proto, že se země dala pod ochranu moudrých Habsburků? Odpovědi na tyto a jim podobné otázky se ovšem budou různit podle pohledu, který ten či onen pozorovatel a interpret českých dějin zaujme.

Aniž bychom nutně dávali zapravdu Palackému, jenž spatřoval v českých dějinách neustálé potýkání mezi elementem slovanským a německým, osudy Čechů však přece jen musely

být - a stále ještě být musí - do značné míry určovány skutečností, že při pochodu na západ kdysi před těmi patnácti stoletími slovanská vlna, je jimž západním předvojem byli právě Češi, narazila ve Střední Evropě na germánskou hráz. Germáni konečně byli v našich zemích po Keltech pány dobrých pět století. Toto sousedství s Germány zůstává jedním z nejpodstatnějších činitelů v našich pestrých dějinách. Dalším důležitým činitelem téměř jistě byl styk Velkomoravské říše s vyspělou byzantskou kulturou východní říše římské v době, kdy západní říše římská ležela v troskách a Řím sám byl ovládnut barbary. Že domácí literatura byla pak nejméně po dvě století ovládána kromě latiny také staroslověninou, než se k této dvěma řečem přidružila tehdy mladá ještě čeština, způsobilo, že se na našem území už od devátého století četlo a psalo jak staroslověnsky tak i latinsky - to byl kulturní přínos, který nutně musel blahodárně ovlivnit českou vzdělanost, podpořit vznik domácí literatury v domácím jazyce a vydatně přispět k posílení české kulturnosti. Silná česká kulturnost s tak dlouhou tradicí pak Čechům vydatně pomáhala k výdrži proti často zuřivým tlakům ze strany germánské.

Masaryk ovšem jednoznačně dokládá, že smysl českých dějin je nutno hledat v hledání pravdy a v žití podle pravdy boží, tak jak to hlásali například Hus, Chelčický a Kornenský. Možná, že jednou i pozdější historikové se k tomuto výkladu připojí, leč pozorovatel této poloviny dvacátého století ozbrojený zkušenostmi s nacismem a komunismem, a teď i s počínáním potomků oněch velkých vzorů v době pokomunistické, nemůže nepochybovat o všeobecné platnosti Masarykových závěrů, jakkoli to byly závěry ušlechtilé. Snažíme-li se uplatnit hledisko čistě politické, či politicko-diplomatické, nemůžeme nebyť zklamání krátkozrakostí, která dovedla české protestanty počátkem sedmáctého století do konfliktu s katolickou mocí - do konfliktu, jehož důsledky byly zřejmě nepromyšlené. Do odboje proti katolické velmoci za přispění cizince z daleké Falce, který jako "zimní král" nakonec z Čech utíkal s neslávou. Do odboje, který nakonec uvrhnuł desítky tisíc nejlepších českých lidí a hlavně vzdělanců do trvalého exilu, do odboje naivně nedokalkulovaného.

Zamyšlení nad českými dějinami musí také nutně vést k pochybám o "moudrosti", která vedla české stavy k volbě Habsburka na český trůn v roce 1526. Nebyl totiž Ferdinand Habsburský dosazen zvenčí. Přišel na trůn volbou Čechů. Pravda, hnali se tenkrát do naší části Evropy Turci. Těm s jidlem rostla chuť, po dobytí největší křesťanské pevnosti ve východním Středomoří roku 1453 - není vyloučeno, že tehdejší Řím tím zdaleka nebyl rozčarován - zamilovali mohamedáni na severozápad. Pod dojmem jejich vítězného postupu Čechové počítali potřebu začlenit království do habsburského celku, do bezpečí velkého státu. Španělsko-rakouští Habsburkové byli tehdy evropskou veličinou první třídy. Nicméně i tentokrát většinou ještě nekatolické Čechy, i po příchodu Habsburků dobrovolně přivolaných, se nepřestávaly zaobírat "boží pravdou". Byla to skutečně jen touha po boží pravdě, či to bylo z velké části také politikaření, snad už tehdy typicky české kramaření a handrkování, které znovu a znovu vrhalo české stavy do konfliktu s Habsburky, tehdy ještě v Praze sídlícími? V Itálii a v západní Evropě kvetla plným květem renesance, my Češi jsme hledali "pravdu". Zaspali jsme dobré století.

Po Lipanech - tedy už od patnáctého století - zůstalo v Čechách stále několik náboženských stran, kromě radikálních Táboritů i původní strana věrná Římu, a v podstatě katoličtí husité. Od šestnáctého století pak začínaly silit a přidružovat se i strany jiné, včetně domácích českých bratří a německých luteránů a kalvinistů. Snad těm všem protifirským frakcím skutečně šlo jen a jen o onu "boží pravdu". Snad jim šlo ale také o stavovské výsady. Jisto je, že politicky česká nekatolická strana - a kolem Bílé Hory byla původní strana husitská už jen malou silou proti stranám protestantským - boj proti katolíkům a Habsburkům prohrála a tato prohra byla pak potvrzena v roce 1648 ustanovením míru westfálského, který Čechy "přidělil" Habsburkům, tak jako nás později Mnichov "přidělil" Němcům a Jalta Rusům. Je možné, ne-li pravděpodobné, že si Češi z Prahy v těchto situacích viděli ne dále než na špičku nosu. Ta tam byla pravda boží. Ta tam byla po Mnichově a po Jaltě demokracie. Ovšemže se jedná o daleko více než o počínání Čechů. Není však vyloučeno, že v určitých rozhodných momentech dějin Češi jednali bez náležitého rozhledu. Snad také v jakési geopoliticky neodůvodněné důvěře, v tom smyslu, že "nám Čechům se to stát nemůže". Je také možné, že jsme svou "pravdou boží" chtěli kdekoho poučovat, tak jako jsme v tomto století chtěli svět učít demokracii, a dnes možná i národnímu hospodářství neuvědomujice si, že malý nárudek má pravdu jen málokdy, a že zatímco svět má a bude mít respekt před obrovskými armádami takových Němců či Rusů, česká vozová hradba má působení jen dočasné a místní. Snad bychom měli trochu odloučit hlásání pravdy od realističtější diplomacie a nerozbihat se znovu a znovu proti zdi a končit v bolestných rozjímáních. Ani dobrou hlavou zeď neprorazíš!

V této souvislosti se zamysleme nad osudem malého hornatého Švýcarska. Švýcaři se po napoleonských válkách rozhodli zůstat neutrálním státem. Často se to zdá až i nemorální - jak je možno být neutrální v boji mezi nějakým takovým Hitlerem a západní demokracií? Ono ovšem šlo i o boj mezi dvěma diktaturami. My Češi a náš tehdejší prezident Beneš jsme se dali svést myšlenkou, že i Kreml se stává demokracií. Probuzení z onoho snu pak bylo trpké. Takovi Švýcaři toho byli ušetřeni. Oni mají také svůj názor o ideálech a praxi demokracie anglické, francouzské a americké. Dosud se jim jejich realismus vyplácel, a dovedli si zachovat i tu svoji boží pravdu kalvínskou, zwingliánskou, ba švýcarští protestanti dovedou už po generace spolužit v míru a pokoji se svými vlastními ultrakatolíky v kantonech Schwyz, Uri a Unterwalden, které švýcarskou konfederaci kdysi založili. My nejsme Švýcaři - a nikdy jimi nebudeme, už také pro geografickou polohu Čech, a nemůžeme se honosit, že v jednom státě spojujeme tři význačné elementy Evropy, element německý, francouzský a italský. Ale snad právě ta harmonie mezi těmito třemi národnostmi, které mimo švýcarský stát ve vzájemných bojích prolili tolik krve, snad právě tato schopnost Švýcarů zharmonisovat tři evropské kultury má i nám co říci. To vyžaduje ovšem také vynikající disciplínu, a ta disciplína - nikoli uniformita - ta disciplína nám asi stále ještě chybí. Samozřejmě, že i tato úvaha srovnání naší země s chudičkým, hornatým, leč svobodným a dnes již bohatým švýcarským státem nemůže být než jedním z pohledů na nás samé. Rozhodně lze říci, že naše dnešní problémy nejsou druhu problémů

švýcarských. Jsme však bohatší o zkušenost ze dvou světových válek, a z dlouhého područí ve stínu Kremli. Tyto zkušenosti Švýcarům chybí. A Češi mají jednu přednost, které se Švýcarům zdaleka nedostává: smysl pro humor. Ten, bohudíky, nikdy jakoby Češi neztrácejí. Nezapomínejme ale že smysl pro humor bez disciplíny vede ke švejkovině.

Masarykova definice o smyslu českých dějin, byla také vyjádřena poslední větou v jedné z jeho posledních knih, ve Světové revoluci. Masaryk tam říká, že Ježíš, ne César, je smyslem našich dějin a demokracie. Césara český národ zavrhoval už dávno. César se nezdá být našim nebezpečím. Nebezpečí, vnější nebezpečí, spíše hrozí podle analýzy Palackého v neutuchajícím zápolení s německým sousedem, jemuž jsme i v tomto století téměř podlehl. Život Čechů visel na vlásku a ti, kdo ono smrtelné nebezpečí prožili nenajdou nikdy úplnou důvěru v ubezpečování našich sousedů o dobré vůli. Ale je tu i nebezpečí vnitřní, neméně hrozné. Vyjádřil je profesor Pekař ve svém článku v Národních Listech z třicátého srpna 1925, v době napětí mezi republikou a Římem o uzákonění státního svátku výročí upálení Jana Husa. Pekař tehdy napsal slova nikoli lichotivá, která však možná právě tala do živého: "Naše doba nám ukládá problémy mnohem větší a nezbytnější, než stále rozčilování o spory minulosti. Píše se nyní mnoho o smyslu našich dějin. Kdybych měl se o to pokusit, abych také sám přispěl nějakým agitačně výchovným výkladem našich dějin k polepšení Čechů přítomnosti, řekl bych asi: "smysl" českých dějin je, že Čechové, kdykoliv se dopracovali vysoké úrovně svobody a samostatnosti, podvrátili sami obojí v zápětí nedostatkem rozumné umírněnosti - a to jak v oboru života politického, tak duchovního." Tato skeptická slova velkého českého historika bychom si čas od času měli připomínat.

Co asi docílila tato serie malých zamyšlení nad velkými dějinami? Dostalo se nám kritiky i pochvaly. Byli jsme i vypeskováni. Snad toto zamyšlení docílilo toho, že se čtenáři sami zamyšleli nad osudem Čechů. Bez občasného zamyšlení nad svojí vlastní historií nemůžeme chápat přítomnost ani plánovat budoucnost. Pokud tedy tato zamyšlení vedla k dalším úvahám čtenářů, byly naše naděje splněny.

KONEC

IN MEMORIAM

MILAN KAREL RODEN

18.12.1937 - 24.3.1996

K. M. Roden, úspěšný fotograf, přišel do Austrálie v roce 1968 spolu s rodinou. Spolu s Thomasem Hardym Jun. vydal v roce 1986 knihu fotografií "Australské vinice". V roce 1987 vyšla podobná kniha o Severoamerických vinicích. Za tuto knihu získal jako první fotograf vůbec cenu firmy Eastman Kodak. Vydání poslední knihy opět o australských vinicích už se Milan nedočkal. Zemřel na leukemii 24. března 1996.

Byl to dobrý člověk - čest jeho památce.

Nad dopisy čtenářů

O ALIANCI

Není třeba křičet: "Tady jsem", nicméně každý z nás máme právo i povinnost na sebe okolí upozorňovat a snažit se upozorňovat v dobrém. Toto právo i povinnost mají jak jednotlivci, tak skupiny, organizace a samozřejmě celé národy.

Upozorňuji zbytek světa na sebe, na své starosti, výrobky, nadání, cíle a v neposlední řadě na to, že vůbec též existuji, v tomto čase, v této skutečnosti. Není pak národa, který by neměl co dobrého přinést ostatním. Vyběhnout na ulici a křičet: "Ja jsem Čech a Češi jsou moc dobří", je málo účinné a nepřesvědčivé. Proto jsem uvítal skutečnost, že v nedávné době vznikla v Sydney "Czech-Australian Cultural Alliance Ltd", která si mimo jiné vzala do programu své činnosti seznamovat širokou australskou veřejnost s českou kulturou a kulturním dějím v Čechách, a naopak informovat Čechy o tom, co se děje na kulturním poli v Austrálii, je to náročný a nesnadný úkol.

Kultura každého národa je vždy specifická, není jen dědictvím, ale hlavně je duší národa. Nikdo, kdo se přistěhoval do Austrálie si zde nemůže vytvořit pravý domov, bez toho, aby s sebou přinesl svoji kulturu, která zahrnuje písně, tance, literaturu, výtvarné umění, ale také způsob bydlení, tradiční svátky, modu, pohádky, jídlo a mnoho dalšího.

Češi mají co ukázat, mají čím přispět a ve svém vlastním zájmu ukazovat, přinášet a přispívat musí. Jen tak se můžeme účelně bránit proti vznikající světové nadvládě třeba hamburgerů, stupidních amerických filmů, špatné hudbě a pod. Můžeme se tak účelně bránit i proti jednostrannému a neobjektivnímu nadřazování té které národní kultury, národu. Nikdy nebudeme v pravdě svobodní, nepřineseme-li také my "svoji" trošku do mlýna. Multikulturalismus je ve svém obsahu nic nespécifikující pojem, možná také dnes moderní slovo, či zaklínadlo. Snad je možné je chápat jako pobídku k porozumění. Nic více. Bylo by myslím, značně na škodu setřít individualitu národů a národností, setřít tak individualitu jednotlivců a vytvořit nový svět, kde bude každý jen číslem. Bohužel už nyní se stáváme rychleji a rychleji v mnohých sférách jen čísly do počítače.

Pope Schenouda III (Alexandrijský patriarcha Koptské církve) za své návštěvy v Melbourne v roce 1994 hovořil s mládeží na téma osobnosti každého člověka. Abychom se skutečně nestali oním vzpomínaným číslem, musíme se nejdříve snažit hledat a nacházet svoji vlastní osobnost. Stejně tak je tomu i s národem. Zde se nejedná jen o vlastenectví, ale o povznesení člověka jako jednotlivce a následně o povznesení lidstva jako takového.

Je smutné vidět, že Češi nejen neumějí mluvit česky, ale pomalu nic neví o své vlastní kultuře a historii a často se za každou cenu snaží být k nerozeznání například od Angličanů a pod. Bylo by nanejvýš potřebné a účelné, kdyby Češi mimo jiné poslouchali vlastní hudbu, objednávali si služby u krajanů, kupovali české výrobky a podobně. Máme též krásné národní písně, výborné umělce, výtvarníky, herce, spisovatele, hudebníky.

A teď se dostávám k původnímu účelu tohoto dopisu.

Aliance (C. A. C. A.) je nová a mladá organizace. A bude právě tak silná a prospěšná, jak silní a prospěšní jsou její členové. Už ale nyní se od ní odpojila skupina výtvarníků "Artspectrum". Pro vystoupení z jakékoliv organizace jsou vždy nějaké důvody. Těžko se mi nyní posuzuje zda v tomto případě jsou tyto důvody dostatečně pádné, nicméně si myslím a to je můj osobní názor, že je zde malá snaha po porozumění, že zde chybí odvaha uvést a také trpělivě prosazovat svůj, možná lepší názor. Výbor ARTSPECTRA např. jako jeden z důvodů k vystoupení z CACA uvádí, že chce vytvořit spíše diskutující a produktivní spolek umělců, nežli řízenou organizaci nějakého spolku pěti ředitelů. Je nelogické se domnívat, že organizace může být výkonná bez moudrého řízení! Svobodně diskutující spolek umělců je právě jen svobodně diskutujícím spolkem. Jakékoliv prospěšné akce, činy se nedají realizovat pruhou diskusí či uvedením nápadu, plánu a pod. V našem případě ALIANCE bude mít či měla by mít právě více členů neumělců, než umělců. Musí zde být zastoupena co nejširší obec Čechů v Austrálii a co nejširší obec Čechů v Čechách. Samozřejmě nechci opomenout Australany všech národností. Kulturu přece vytváříme absolutně všichni, všichni jsme též nositeli kultury. Pokud jsem obeznámen s životopisy všech pěti ředitelů CACA, musím se domnívat, že jsou to skutečně lidé nejen zasloužilí, ale též schopní a zkušení.

Pokud se budou umět mezi sebou domluvit, budou spolupracovat a dobře řídit, nic nevidím špatného a ať jim v jejich činnosti žehná náš Pán.

Dalším důvodem vystoupení ARTSPECTRA z CACA (jak jsem se dočetl) je přání vytvořit NEZÁVISLOU INSTITUCI, která by se nevyhýbala spolupráci s jinými institucemi a organizacemi. Nezávislost, každá nezávislost je jen relativní pojem. Nezávislý přece může být je Bůh. V tomto případě jde jen o MÍRU závislosti.

Aliance, pokud má dobře pracovat, v tak rozlehlé zemi jako je Austrálie a zároveň spolupracovat s tak vzdálenou Českou republikou, potřebuje dobré řízení, potřebuje mít řídící jednotky v různých místech jak Austrálie tak České republiky. Osobně si myslím, a ze zkušenosti vím, že když se někdo chce domluvit, tak se domluvit musí. Je však třeba dobrá vůle na obou stranách. Aliance nedávno vznikla a potřebuje podporu nás všech. Různé názory existovaly a budou vždy existovat, proto je spíše třeba mít na paměti jednotu, než rozdělování, spíše myslet na cíle společné než osobní.

Pokusme se více jeden druhého chápat, více jeden druhému rozumět, pokusme se též o velmi nesnadnou věc - mít se víc rádi. Upozorňujeme na naši kulturu v Austrálii, ukazujeme australskou kulturu v Čechách, obohatíme tím sebe i ostatní, přibude nám volnosti, najdeme uznání, národní osobitost, zlepšíme si svůj domov v Austrálii a naše svědomí bude čisté.

Václav Ježek von Thienfeld
Melbourne

Zveme vás na nezapomenutelnou dovolenou

MAGNETIC ISLAND

Ostrov věčného léta, romantických zálivů, zlatých pláží a kokosových palm. Je osm kilometrů od Townsvillu v severním Queenslandu. má rozlohu 52km a je z větší části národním parkem. Ostrov má všechny služby města, obchody, 15 výborných restaurací, 4 turistické resorty, golf, tenis, plachetnice, procházky panenskou přírodou národního parku. Zábava pro dospělé i pro děti.

Moderní, kompletně vybavené dvoupokojové (pro 5 osob) a jednopokojové byty (3 osoby) na pláži Nelly Bay s panoramatickým výhledem na moře. Na požádání zašleme fotografie a další informace. Navštivte nás a my vám promítneme video.

Týdenní pronájem za \$ 290.- za jednopokojový byt.

Beachside Palms Holiday Units

Frank Baychek

7 Wilberforce Ave, Rose Bay, NSW 2029

telefon : (02) 371 91 64

Vážení přátelé,

jménem krajanů z Kazachstánu chci poděkovat všem krajanům v Austrálii, kteří projevili zájem o osud Čechů v Kazachstánu a rozhodli se pomoci.

Děkujeme také paní Janě Reichové, která připravila program o krajanech v Kazachstánu, promítla video-film o jejich těžkém osudu i o jejich touze vrátit se domů, do země svých předků a informovala Vás o činnosti naší nadace. Děkujeme za finanční pomoc, kterou jsme od Vás obdrželi na projekt přesídlení těchto krajanů do ČR. Část peněz jsme použili při příjezdu prvních 14 rodin (nákup základních potravin při příjezdu každé rodiny, v některých případech jsme za ně zaplatili kolky na Cizinecké policii - 1.000 Kč za jednu osobu, koupili starší základní nábytek, přikrývky, uhlí na zimu, dárky dětem na Vánoce a pod.). Část peněz máme ještě uschovanou pro příjezd dalších rodin. V nejbližší době přijede 40 rodin, pro které jsme zajistili ubytování a zaměstnání. Mezi těmito rodinami budou jistě také potřebné rodiny.

Ještě chci pro pořádek potvrdit obnosy, které předali :

600.-AUD pan Petr Vitek

400.-AUD pan doc. Hercok

350.-AUD pan Zdeněk Vik

305.-AUD od kraj. spolku v Canbeře

Velmi si vážíme Vaši ochotné a nezištné pomoci našim krajanům z Kazachstánu, kteří se ocitli v nouzi ne vlastním přičiněním.

S úctou

Adéla Podhorská

Nadace při ČT Člověk v tísni.

V Praze 14. 3. 1996

PERLY A PERLIČKY

Březenového symposia pořádaného Střediskem pro evropské studie na Universitě New South Wales se také zúčastnil velvyslanec České republiky dr. Jaroslav Suchánek. Mezi dalšími účastníky byli i velvyslanec Německa v Austrálii Klaus Zeller a velvyslanec Evropské unie Aneurin Hughes z Velké Británie. Dr. Suchánek ve svém projevu zdůraznil snahu České republiky stát se plným členem Evropské unie, ale zároveň také vyzdvihl okolnost, že členství v evropském společenství česká vláda nepokládá za jediný možný zdroj prosperity českého státu. Na své si přišel i voják Švejk v Renčínově podání, jehož pan velvyslanec předložil zúčastněným ku kontemplaci nad měřítkem české participace jako člena společnosti. Náš velvyslanec také zdůraznil, že Česká republika je nucena čelit diskriminačním opatřením západních států proti importu českého zboží, a že princip volného trhu je vystavován monopolním tlakům, respektive nevoli západních států vystavovat své trhy konkurenci z "východu". Jak panu velvyslanci tak Švejkovi se dostalo dobrého přijetí všech přítomných.

Za rekordního počtu přítomných se konala v březnu v salóнку Národního domu sydneyjských sokolů vzpomínka na prvního presidenta republiky, Tomáše Garrigua Masaryka. Jana Reichová a Václav Pečenka recitovali básně Jaroslava Seiferta - básně, k nimž se autor ve své biografii vůbec nepřiznal - z roku 1937, nazvané Osm dní, zachycující hluboké city básníkovy vůči tehdy právě zemřelému největšímu Čechoslovákovi. Recitaci uváděla a propílela hudba tria Milan Sváb, Ivana Šváblová a Linda Burrow. Bylo povzbuzující, že po několika letech se Ivana Šváblová opět chopila svého celia. Výtvarníci Čestmír Borkert a Ctibor Havelka vyzdobili salónek způsobem dříve nikdy nevidaným, s vybraným uměleckým vkusem, který tito dva sydneyjské umělci v poslední době znovu a znovu potvrzují. Několik desítek voňavých temně rudých růží Borkertem a Havelkou vybraných k doplnění výzdoby si našlo po představení cestu do klínů přítomných dam. Generální konzul ing. Josef Sládek po pořadu poděkoval sydneyjským sokolům za uctívání Masarykovy památky za dob bolševického temna. Večer se pak promítal film Věry Chytilové o životě presidenta Osvoboditele.

Březen se perlami jen jen hemžil. V sokolském Národním domě opět vystoupila herečka Eva Sitteová s dvěma jednoaktovkami, bohužel za poněkud slabší návštěvy. Ti, kdo přišli si přišli na své. Eva Sitteová má v Sydney řadu stálých obdivovatelů a každá její produkce se vyznačuje naprostou propracovaností, která spolu s Eviným talentem vždycky dovede proměnit každé její vystoupení v dokonale umělecký zážitek. Navíc jsme se i nasmáli - byli jsme totiž svědky vývodu nevěsty, jejíž ženich se nedostavil k svatebnímu obřadu a čím déle nám ta nevěsta jeho absenci zdůvodňovala tím více jsme souctili s ženichem.... V sokolském Národním domě také promítalo kino Ponrepo československý velkořím Obchod na korze. Je to velkořím nikoli výši nákladů. Člověk ho může dobře vidět

několikrát - výborná režie, výborné herecké výkony a klasické téma. Slovenský stát se neměl čím chlubit a je dobře časem si znovu připomenout jací to lidé vládli Slovensku za války. Byli to věrní druhové nacistů a snažili se je napodobit i v likvidaci "méněcenných" ras. Poslední březnovou perlou byl večer v kavárně Kafka Michaely Řihové, kde se konalo čtení ze dvou zajímavých knih. Z knihy Dagmar Balcárkové o australském "hrdinovi", ne-li přímo Janošikovi, Nedu Kellym. Je to kniha, která obsahuje podivuhodné podrobnosti o rodině tohoto bushrangeru z nichž některé jsou publikovány poprvé. Druhou knížkou večera byla filosofická kniha úvah slovenského malíře ze Sydney, Romana Illovského. Jednu kapitolu tohoto pozoruhodného díla přečetla přítomným Edita Bernatzenová. Kavárna Kafka má všechny předpoklady k tomu, aby se tam konaly literární večery častěji, a to i přes jistou geografickou nepřístupnost.

Premiér Václav Klaus uvolnil ze zvláštního fondu republiky sto padesát milionů korun na zvelebení českého divadla. Prohlásil, že je v zájmu republiky stát se kulturním střediskem Evropy. Nejpозději do června tohoto roku budou v severozápadních Čechách zlikvidovány hnědouhelné povrchové doly a celé severní Čechy mají být do konce roku zapojeny na proud vyrobený temelínskou jadernou elektrárnou. Primátor hlavního města Prahy prohlásil, že restauraci Bílý lev v Celebné ulici byla udělena zvláštní cena za vzornou pohostinnost. Tato restaurace totiž poskytuje již od vánoc zvláštní slevy konsumentům, kteří platí pouze českými korunami a jsou prokazatelně z Moravského Slovácka, anebo alespoň z Hané. Evropské středisko vlakových souprav v Kodani vyslovilo chválu českým železnicím za rychlou, přesnou a čistou dopravu cestujících. Jeho mluvčí prohlásil: "Při přejezdu českých hranic z Německé republiky západoevropský cestující žasne nad úslužností českého personálu a čistotou záchodků v českých rychlíkových vagoněch. Lze použít několik druhů zvláštních mýdel a ručníky jsou během cesty do hlavního města Prahy třikrát vyměněny." Obchodní příručí z Jinonic Anežka Vocásková byla "Mladou frontou dnes" pranýřována za to, že svým výjimečným chováním způsobila nevoli zákaznice z Toronta, nezeptala se totiž, zda si přeje hovořit francouzsky či anglicky. Poslanec Payn podal ve sněmovně parlamentu návrh, aby bylo vysloveno uznání exulantům a především zahraničním sokolům za to, že když on byl ještě na houbách - tedy v padesátých letech - se oni snažili udržovat dobré jméno Čechů, zatímco orgány státu se doma chovaly jako dobytek. Česká filharmonie si zvolila za dirigenta čečenského šefa státní opery v Grozném. Změnila také jméno na Čečeskou filharmonii. (APRIL 1996)

(lovec perel Bořek Šindler)

Měli jsme štěstí, že si Dagmar Balcárková našla čas po příjezdu z Honkongu a před odjezdem do Cairu, aby si s námi v kavárně Kafka popovídala. Byl to příjemný večer v hezkém prostředí. Doufáme, že jich bude více. Pohled na mapu nás přesvědčí, že Bass Hill není na konci světa, i když si to mnoho krajanů patrně myslí.

Jana Háberová

KULTURA**SOKOL SYDNEY**

16 Grattan Crescent, Frechs Forest
sokolské kino PONREPO

uvádí

v neděli 14. dubna 1996 v 15 hodin

film České televize z roku 1995

"Jak chutná smrt"

(The Taste of Death) s anglickými titulky
Jde o dramatický příběh sportovce.

Námět: Ladislav Mňačko

Produkce a režie: Milan Cieslar

Hrají: Juraj Kukura,

Milúše Šplechtová-Hrušínská

Oto Šrámek

Ivana Christová a jiní.

Na představení bude přítomen jeden z
hlavních představitelů Ota Šrámek,

který je na studijním pobytu v

Austrálii

Vstupné dobrovolné

Prosíme o dochvilnost,

po programu lehké občerstvení

Kino "Ponrepo" uvede v neděli 12. května

1996 v 15 hodin klasický český film se

slavnými herci

"Cesta do hlubin Študákovy duše"

ANZAC DAY

ve čtvrtek 25. dubna ve 14hod.

se koná v sokolovně

společný oběd

s účastníky ANZAC průvodu.

Krátký kulturní pořad na téma

ANZAC začne v 16 hodin

v TV klubovně.

rezervace na tel. čísle 52 98 457

v sobotu 25. května ve 20.00

začne

ve velkém sále sokolovny

Koncert Pavla Nováka

populárního českého zpěváka.

V průběhu večera budou vylosovány

vstupenky a výherce obdrží letenku do

ČR spolu se čtrnáctidenním pobytem

v hotelu sponzora GPB Holding

v Přerově.

Vstupné: \$ 15.- důch. \$ 10.-

Rezervace vstupenek: 52 98 457

COUNTRY CLUB

320 Devoshire Road, Kamps Creek

vás zve

v neděli 14. dubna 1996 ve 14 hodin

na

"Čaj o páté"

Hraje a zpívá J. Kozumplik

Vstupné jednotné: \$4.-

Rezervace vstupenek:

J. Rutar - 610 32 67

J Hanousek - 607 88 83

Restaurace v Country Clubu je otevřena

každý pátek a sobotu od 18 do 21 hodin

a v neděli od 12 do 18 hodin.

Během velikonočních svátků, od pátku

5. 4. do pondělí 8. 4. bude klub uzavřen.

TRIO SLAV

klasické hudební trio -

klavír, housle, violoncello

zve všechny milovníky vážné hudby

v sobotu 4. května 1996

ve 20 hodin do Presbyterian Church

11 Cambell St, Balmain

a v neděli 5. května 1996

v 16 hodin do Kerreebe Theatre,

Killara High School

Koola Ave, East Killara

na koncert nazvaný

"Across Three Eras"

v kterém uslyšíte hudbu Haydna,

Prokofjeva a Dvořáka.

Vstupné: \$ 15.- penzisté \$ 10.-

Rezervace: 99 58 3089

Výstava

prací sochařky

Evy Volné

nazvaná

"WOOD SCULPTURES

& PRINTS"

je otevřena

od 2. dubna do 28 dubna 1996

v Link Gallery

Meat Market, 42 Courtney St.

Melbourne

Výstava je otevřena od úterý do neděle

od 10 do 18 hodin

Česko-australská kulturní

aliance

pořádá

v sobotu 4. května 1996

ve 20 hodin

v

BONDI PAVILION,

BONDI BEACH

velký audiovizuální pořad

nazvaný

"PRAGA CAPUT REGNI",

ve kterém bychom chtěli

krajanům připomenout a

Australanům

představit nebyvalou krásu

starobylého města Prahy

Režie: Kateřina Iváková

Volné vstupenky si můžete rezervovat

v redakci: (02) 636 1873

Není příliš mnoho věcí, na které bychom
my, Češi mohli být pyšní. Víme o svých
chybách, o řevnivosti, závisti, maloměs-
tactví a mnoha jiných lidských slabostech.
Jedno nám však nikdo nemůže upřít -
jsme národem se smyslem pro umění,
kulturu a historii. A máme také ještě
jednu slabůstku - všichni jsme hrdí na
překrásnou Prahu, která v sobě spojuje
všechno dobré, co náš národ světu přináší.
Pozvěte své australské přátele 4. května
do Bondi Pavilion a pochutnejte se tím, čím
se skutečně chlubit můžeme

- naši Prahou -

Pavel Novák v Austrálii

Pro mnohé čtenáře AL je jméno Pavla Nováka neznámé. Ti však, kteří přišli až po roce 1968 a kteří v Československu zažili léta šedesátá toto jméno dobře pamatují. Pavel, původem z Přerova, vystudoval hudební školu a v 18 letech založil kapelu Synkopa. Jeho písničky Pihovatá dívka, Vyznání, Malinká si získaly srdce mladé generace šedesátých let, hrály se, hrají a asi budou hrát. Pavel napsal kolem 350 písniček, 2000 textů, píše poezii, prózu, vydal 100 SP, 15 LP a CD doma i v zahraničí. Nezapomíná na svůj moravský původ i na svou lásku k moravským písničkám, které rovněž znějí na jeho koncertech. V roce 1989 založil se svými třemi dětmi kapelu Family, se kterou se objevuje i na televizní obrazovce. Mezi jeho lásky patří rovněž písničky Jiřího Suchého a Jiřího Šlitra stejně jako písničky Werichovy a Voskovcovy. Jeho životní krédo říká: "Chci žít tak, aby až umřu, se všichni moji známí nudili".

Zájezd Pavla Nováka do Austrálie sponzoruje česká firma GPB Holding a.s. Přerov, která rovněž věnovala na každý koncert jednu letenku Sydney-Praha-Sydney spolu se čtrnáctidenním pobytem v hotelu GPB Přerov. Proto budou všechny vstupenky na každém koncertě slosovány a vítěz obdrží letenku přímo na místě.

TURNÉ PAVLA NOVÁKA po Austrálii

v sobotu 4. května v 19.00
Československý klub v Adelaide
rezervace vstupenek : (08) 346 41 81

v sobotu 11. května ve 20.00
v neděli 12. května ve 13.30
Sokol Melbourne
rezervace : (03) 97 44 1691

v sobotu 18. května v 17 hodin
Canberra
rezervace (06) 258 1016

v sobotu 25. května ve 20.00
Sokol Sydney
rezervace : (02) 52 98 457

v neděli 26. května ve 14.00
Country Club Sydney
rezervace : (02) 610 3267

Z tajů krás české řeči

Zkuste několik měsíců hledat původ českého výrazu pro zemi, již jinak celý civilizovaný svět nazývá Austrii - v podobě téči oné. Osta Richa, Oesterreich, l'Autriche, Avstrija a tak. My Češi oné zemi říkáme Rakousko. Jak dlouho, od kdy a proč? Zkuste se dotázat etymologických slovníků. České etymologické slovníky jakoby se právě tornuto heslu vyhýbaly. Snad je to ještě horší než s námi samými. Naše země není všeobecně známá pod názvem Čech - jen jini Slovane nás nazývají a důsledně nazývají Čechy a naši zemi Čechami. Latinská Bohe-mia má původ v keltštině a z té se odvozuje francouzská Boheme a německé Boehmen. Český termín "Češi" nezahrnoval Němce, naše bývalé spoluobčany, zatímco německý název "Bohmen" zahrnoval všechny obyvatele Čech, Čechy i Němce. Ta naše česká rarita, Rakousko a Rakušan, se zdá být nevyzpytatelná. Vyzpytatelná jistě bude. Je. Musí být. Jen snad dočkat času. Zatím ať nám bzučí pod čepicí včela, řekli by Britové. Jen aby z toho nebylo o kolečko víc.

Od té včely už není daleko ke čmelákovi. Na čmelákovi si člověk přímo může zgustnout, ne-li už na tom Rakousku. Tento nevinný a neškodný tvor - bůhví proč - má v češtině tolik synonym až zrak přechází. Daleko víc než pilná včelka. Čmel, staročesky šemel, čmelda, čmelán, čmoldán, šmoldán, čmejdlán, čmejdlík, čmelar, čmrlák, čmerhák, brundibár, bzuncák, buňák, mumlák, mamrča, homral, medulák, gáňa, som, bzum, basa, cigaňka, baba, včelák, vosák. A to prý ještě není všechno. To chudák včela se nemůže pochlubit takovou rozmanitostí. Proč tedy se jí může chlubit právě ten čmelák? To je tedy asi jeden z těch tajů české řeči. Z ničeho nic si oblíbíme čmeláka - a těch brundibárů vlastně ani dnes po českých luzích, hájích a lučinách tolik nepoletuje a nepobrukuje...

Podařilo se tím čmelákem zalátat tu neznalost původu Rakouska? A kdopak si dnes vzpomene, že slovo látat je příbuzné slovu látka, a že látka je zdrobnělina od slova "lata" znamenající původně kousek tkaniny? A pozor, na Moravě "látka" je také krajáč na mléko! Látkou k přemýšlení však zůstává to Rakousko...

B.Š.

Máte-li zájem o českou disketu, která obsahuje mimo jiné :

velký světový adresář 500 krajan-ských spolků, vydavatelů českých a slovenských novin a časopisů, českých škol, kostelů a restaurací,

adresy nejdůležitějších nakladatelství a vydavatelství v České republice,

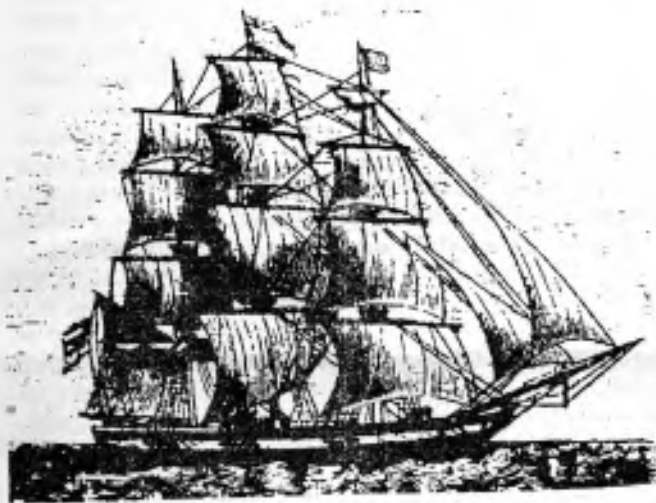
přehled 2600 nejlepších českých knih
vydaných 1989 - 1995

Cena US \$ 10.-

Objednávky na adrese:
Karel Havel, Box 33006
630 North Park Drive
BRAMPTON ON
CANADA L6S 3Y0

Plavba do Austrálie

Erik Keller

Sestra Lukrécie byla původně jeptíškou kláštera svaté Eulálie v italské Padově. Její deník začíná rokem 1885, kdy byla ještě novickou, a zabývá se zpočátku především popisem poměrů v místní nemocnici. První zmínka o Jára Cimrmanovi se v něm objevuje až 1. dubna 1886, kdy si zapsala: "Celý dnešní den pítavky jsem nasazovali musela. O, jak hnusné se mi jeví a jak si každý jejich dotyk osklivím". Hned se však zamyslela: "Jestlipak já se pítavkám také tak hnusná jeví? Mám zato, že jsem se jim jevíla k zakousnutí". Zápis pro tento den však nečekaně pokračuje: "Cestou k večerním modlitbám spatřila jsem při naší kapli pana kardinála, an s jiným ztepilým v učené rozpravě setrvali ráci. Sestře Kláře jiných ten povědom jest, ja žákem naší slavné university, Jarda Zimmermann(1) se zove." Podle zmíněných záznamů byl tehdy Cimrman zmíněným kardinálem pověřen dokončením výzdoby klášterní kaple, přesněji řečeno, provedením její nástrojných malby. Jednalo se zřejmě o kardinála Belfiglia, který si v té době získal pověst mecenáše tím, že výzdobu církevních objektů světoval zásadně jen neznámým, a tudíž levným umělcům. Tvrdil, že církev potřebuje peníze na bohuľibší účely, než je placení slavných mistrů, kteří je stejně hned propíjí. Skutečnost, že Cimrman byl pro tuto práci doporučen profesorem Gallimatyášem svědčí o tom, že se v té době nejvíce věnoval studiu architektury. Profesor jistě věděl, že Cimrman, jakožto obdivovatel Krafft-Ebbingovy psychologie odívání, považuje za povinnost malovat postavy svých děl cudně zakryté, a zřejmě také kardinála varoval, protože kardinál nechal do smlouvy zařadit zvláštní podmínku, podle které všechny zobrazené postavy musí být zahaleny rouchem, sahajícím nejméně do půli stehů. Cimrmanův malířský směr, jež Mistr sám označil jako absolutistický realismus, spočíval v důsledném odmítání nejen tradičních idealizačních prvků, ale jakékoliv idealizace vůbec. Přestože ani největší světoví surrealisté se nikdy nedokázali plně oprostit od jisté idealizace, i když často negativistického ražení, Cimrmanovi se to podařilo nebyvalou měrou. Cimrman ovšem kardinálovu podmínku svědomitě dodržel, ale při jeho absolutisticko-realistickém pojetí perspektivy stropní malby, vypadají všichni jeho světci, svěťice a zejména rojandělů, který byl ústředním motivem malby, jako by se skutečně vznášeli těsně pod klenbou kaple, takže jim zdola bylo vidět prakticky jen chodidla a jiné detaily. O spodním prádle ovšem ve smlouvě nebyla zmínka. Sestra Lukrécie si do svého deníčku zapsala, že se často chodila dívat jak dílo pokračuje, a že se denně tajně modlila, aby se panu kardinálovi malba líbila. Při slavnostním vysvěcení kaple se bohužel ukázalo, že její

modlitby nebyly vyslyšeny, a když se pan kardinál konečně probral z bezvědomí, nařídil uvrhnout Cimrmana do vězení. Mistr s podobnou reakcí předem počítal, a byl tedy na této slavnosti přítomen v převlečení za jeptíšku. Protože se však omylem zamíchal mezi novicky, připravené právě k slavnostnímu příslibu, byl z daných okolností nucen se tomuto obřadu podrobit. Cimrman se tak stal nevěstou Kristovou a přijal při této příležitosti jméno sestra Jára.

Cimrman se poté skrýval po nějakou dobu v onom klášteře, a sestra Lukrécie tehdy o něm napsala: "Sestra Jára, přítelka má nejmilejší, svatou jeptíškou tělem i duší jest." Později ovšem slovo "tělem" přeškrtnula, ale i tak svědčí tato poznámka o Cimrmanově nevšedním hereckém nadání. Prozradil se teprve když se sestře představené doneslo, že nechal na záchodě zvednuté prkénko. Jelikož však byl vlastně jeptíškou v pravém slova smyslu, a svědomitě dodržíval veškerá ustanovení řádu, nemohla ho sestra představená jednoduše z kláštera vyhodit. Nakonec mu tedy nabídla službu milosrdné sestry v australské místní nemocnici v údolí Slimáků (2), kam se tehdy marně snažila získat čtyři dobrovolnice. Její rozhodnutí se projevilo jako velmi moudré, neboť když se klášterem rozletěla zpráva, že sestra Jára se stala účastnicí australské výpravy, nebyla o dobrovolnice nouze. Ovšem dlužno říci, že Cimrman v té době ještě netušil, kam má jejich loď namířeno. Ačkoliv existenci páteho světadílu údajně předpověděl, znal jej pod jiným jménem (3), a představoval si Austrálii, o které byla řeč, jako nepatrný ostrůvek někde v Tichém oceánu. Dokonce se mu podařilo o tom důvěřivou sestru Lukrécie přesvědčit. Po přistání v Austrálii to sestře Lukrécie vysvětlil takto: Když ve škole, v hodině zeměpisu probírali Jižní polokouli, zabýval se tehdy soukromým studiem gynekologie, a nemyslel prý v té době na nic jiného. Kromě toho prý tehdy říkal: "Dejte mi dobrou mapu a nejdů to i bez jedničky ze zeměpisu." Ukázalo se však, že jeho mapa světa, i když velmi dobrá, byla vydána v roce 1762, a Austrálie v ní tedy ještě zakreslena nebyla, a ani být nemohla. Jejich výprava opustila italské břehy 15. září 1886, a to na australském trojstěžníku "Debacle". Zpočátku byla plavba pro sestru Lukrécie krušná. Na palubě totiž nebyl katolický kněz, takže se mohla ze svých hříchů zpovídat jen svým družkám. Ty se však jejím zpovědím obvykle jen hihňaly a řádného rozřezání se od nich nedočkala. Řešila to tedy tak, že si své hříchy zapisovala do deníčku. Tak na příklad 18. září si zapsala: "Dnes ráno na palubě pustě jsem zaklela, byvše udeřena koncem uvolněného ráhna," a hned za dva dny později: "Vzala jsem jméno Boží nadarmo, když jsem se píchla do prstu." Místo některých hříchů si však jen dělala čárky, takže o jejich povaze si netroufám soudit. Cimrman měl původně v úmyslu z lodi vystoupit na Kypru, aby se tam pokusil prokázat svoji pozoruhodnou teorii Zlatého rouna. Podle této jeho teorie nebylo Zlaté rouno pouhým výplodem řeckého bájesloví, nýbrž naopak se v se starověku vyskytovalo v obrovském množství, a to na ostrově Kypru. Do okolního světa se však prý nedostalo proto, že ho tamnější alchymisté, jakýmsi dosud neznámým postupem, proměňovali v měděný plech. Jeho tvrzení se opíralo o všeobecně známá fakta: Měď, vyvážena z Kypru, měla tehdy skutečně tvar ovčích kůží, a je též krajně podezřelá, že vysoké hory, odkud tato měď pocházela, byly ve starověku tak přísně střeženy, že se tam žádnému cizinci nepodařilo proniknout. Slavný archeolog Schliemann byl prý touto smělou teorií tak ohromen, že ani nečekal až Cimrman svůj výklad dokončí, a na místě pověřil svého asistenta prozkoumáním této záležitosti. Schliemannův asistent, jako ostatně mnozí jiní vědci, se však Cimrmanově teorii vysmíval, a tvrdil, že i ve starověku mohl proměňovat zlato v měď jedině naprostý vůl, protože zatím co za jeden talent zlata mohl tehdy nakoupit deset krásných otrokyň, za talent mědi koupil nevíce jednu starou bezzubou bábu, protože kdyby měla v hubě jedinou stoličku, už by stála o kus mědi víc. Musím přiznat, že jsem sám podlehl jistým pochybnostem a logice Mistrových závěrů, a teprve na dalších stránkách deníků jsem pochopil, že Cimrman nestřílel do prázdna. Lukrécie logiku své teorie vysvětlil takto: starověcí majitelé zlatých dolů si patrně brzy všimli, že když vyslali do světa loď naloženou mědí, vrátila se plná hodnotného zboží, když však vyslali do světa loď naloženou zlatem, již nikdy

nespatřili ani loď ani její posádku. Sestra Lukrécie se Mistrovým rozhodnutím opustit loď velmi trápila. Zapsala si, že se rozhodla udat Címrmana tak, aby celou dobu kotvení na Kypru prospal. Jakým způsobem se jí to podařilo nepíše, ale popisuje, s jakou úzkostí kolem něj chodila po špičkách, zatímco v kyperském přístavu spal. 3. října uvízla jejich loď na čtyři dny v bezvětrí a Címrman se rozhodl využít nečinnosti námořníků k prohloubení svých nautických vědomostí dlouhými diskuzemi s některými z těchto zkušených mořeplavců. Sestra Lukrécie si v té době stěžovala, že ji při návratu do kajuty budí svým zpěvem. 5. října si dokonce zapsala: "Včerejší noci sestra Jára růženec svůj svatý v hrách hazardních prohrála. Zdalipak se to na nevěstu Kristovu sluší, by namísto večerních modliteb, s opilý námořníky v karty hrála". Bezduvodná podrážděnost pasažérů během plavby v tropických vodách je příslušná, a není tedy divu, že sestra Lukrécie nebyla sama, komu Címrmanovo chování tehdy příliš nelibě padalo. 6. října o tom píše: "V záru slunce poledního lodníci plachtu stěhovou nad palubou v ráhnoři napjali, a tuto slanou vodou naplnivše v lázni takto spravené tělům svým zemdlým hověli. Pohřichu sestra Jenofa nelenivši spraviti mne si pospíšila, kterak sestra Jára, pod plachtou tou stěhovou se procházejce, špendlíkem ostrým do dolního konce zad lodníků těch nebohých že píchá a řeholi naši způsoby svými neomaleny osudu takto tropl". Lodní tesař, který se vody štítí, Címrmanovi při této nevině kratochvíli nezištně pomáhal, čímž vlastně položil základ k jejich pozdější plodné spolupráci. Jejich společným projektem byla konstrukce samočinného kormidla. Pro první pokus použili střeiku z kapesního kompasu, která však byla příliš slabá a kormidlo neutáhla, takže kurs loď se neustále měnil podle toho, odkud vanul vítr. (4) Nakonec navigátor raději dovolil vynálezům napojit přístroj na lodní kompas s mnohem silnější střeikou, a jejich loď se stala první (a možná i poslední) plachetní lodí s perfektně fungujícím automatickým pilotem v historii mořeplavby. Po několika dnech však kapitán používání tohoto přístroje zakázal, aby se tak zbavil společnosti nudícího se kormodelníka, který ho soustavně porážel v šachu. 30. října se sestra Lukrécie raduje, že Címrman konečně vyhrál nazpět nejen růženec, modlitební knížku a svatý snubní prsten, ale i peníze, které mu předtím dala na vykoupění těchto věcí. Zároveň však vyjádřila obavy, zda ho lodní tesař ze soucitu nenaucil švindlovat v kartách. Dalším z plodů Címrmanova přátelství s lodním tesařem byl jejich vynález automatické olovnice. Zhotovení prototypu tohoto přístroje však dokončili někde nad hlubinami Indického oceánu, takže k vyzkoušení vynálezu nešli na loď dostatečně dlouhý provaz. Když se později loď ocitla v mělkých vodách, měli již patrně na mysli jiné věci, a tak o tomto převratném vynálezu v deníku již není ani zmínka. 7. listopadu zachvátila loď strašlivá bouře, trvající celé dva dny, ale nenapáchala žádné vážnější škody. Pohřešovali sice lodního tesaře, ale našli ho, když po bouři opět rozvinuli plachty. Když se totiž vracel, ještě před bouří, po jedné z plodných diskuzí s Címrmanem do kajuty na přídi, spletl si zřejmou cestu, spadl do skladiště plachet, a okamžitě tam usnul. Probudil se zavalen narychlá strženými plachtami, jejichž záhyby mu sice dovozovaly dýchat, ale celé dva dny bránily jeho zoufalým pokusům vydobývat z kapsy láhev rumu. Címrman se tehdy rozhodl léčit tesařovy pocuchané nervy "zvřelým magnetismem", a vypracoval pro tento účel velmi jednoduchou metodu. Jakožto pokusných zvířat při svém experimentu použil krysy, jichž měl k dispozici víc než mohl potřebovat, a aby se mu nerozutekly zavazal je do plátěného pytlíku. Pytlík s krysami pak posadil pacientovi na hlavu a vše pak přikryl železným kastrollem, který měl magnetickou energii zvířat koncentrovat do postiženého mozku. Přestože se původně nezdálo, že by tato zvířata magnetismem příliš oplývala, léčba byla naprosto úspěšná. Pacient si sice neustále stěžoval, že se tam ty potvory melou, a že na hlavě cítí mokrý, ale už za hodinu prohlásil, že jsou jeho nervy úplně v pořádku. Aby byla jistota, podrobil ještě Címrman svého pacienta nárazové léčbě rumem, ale přes velmi slibné začátky musela později sestra Lukrécie zasáhnout a převzít péči nejen o pacienta, ale

i o jeho psychiatra. Podle jejich poznámek byl lodní tesař ještě dlouho poté citit myšinou na "sto honů", a všichni si dávali pozor, aby vždy stáli po jeho náležitě straně. Rumem byl prý citit již před svým léčením. Ke konci plavby začala sestra Lukrécie svůj deníček víc a víc zanedbávat. Ačkoliv bylo tehdy neobvykle vlnné počasí, stěžovala si, že každé ráno trpí mořskou nemocí Den před přistáním v Sydney se náhle rozhodla vystoupit z řeholního řádu a vdát se. Za koho se hodlala provdat není z deníčku jasné, ale považují za pravděpodobné, že to byl právě Jára Címrman. Jeden z jejich zaznamenaných hříchů se patrně týká této skutečnosti: "Sestra Jára vystoupit z řehole se zpěčuje." Loď přistála v Sydney 20. prosince 1886 v časných ranních hodinách. Sestry hned spěchaly do katedrály svatě Marie ke zpovědi, a sestra Lukrécie tam požádala o audienci u pana arcibiskupa. Co mu však řekla nevíme, ale píše, že byla zproštěna svého slibu, a že "australští duchovní velmi se od italských liší". Raduje se také z překrásných civilních šatů, které jí prý vlnitý duchovní nechal vybrat ze sbírky pro chudé. Její radost však netrvala dlouho, protože další stránka nese stopy slz a poznámku: "Sestra Jára na předlouhou pouť do údolí Slimáků se vydala." Na poslední stránce deníčku jsou už jen dvě zprávičky. První z nich hlásí, že dne 8. ledna 1887 se sestra Lukrécie provdala, a její manžel, lodní tesař se hned příštího dne zrána vydal opět na moře. Druhá zpráva sděluje, že se dne 18. července 1887 paní Lukrécie narodil syn Lorenzo. Paní Lukrécie k tomu dodává: "Tatiček jistě se radovati bude, až se napřesrok loď jeho domů vrátí" Podle záznamů z archivu sydneyjské arcidiecése, byla sestra Jára jedinou jeptiškou, která se nakonec na misijní stanici v údolí Slimáků dostavila. Tato stanice byla zřízena nedlouho před tím pro blaho několika tamnějších domorodých kmenů, jejichž příslušníci trpěli, mimo jiné, chronickým očním kataraktem. Hned druhý den Címrmanova pobytu v misijní stanici přinesli domorodci jakéhosi utopence, v důvěře, že bude pro učené misionáře hračkou opět ho vzkřísit k životu. Zatímco se jim Címrman snažil vysvětlit, že v tomto případě už asi nemůže ani modlitba, ani umělé dýchání, všiml si, že ačkoliv jsou oči všech ostatních domorodců pokryty šedo zeleným zákalem, utopencovy oči jsou neobvykle jasné. Při bližším ohledání zjistil, že se po utopencových bulvách pláží miniaturní vodní hlemýžď a horlivě čistí. Nechal si tedy od domorodců nanosit zásobu těchto hlemýžďů, a brzy nato byla staniční nemocnice plná spoutaných domorodců s víčky podepřenými sírkami. Od nepaměti tito domorodci mezi sebou vedli četné, i když celkem neškodné války. Zásluhou Címrmanova léčení se však konečně dokázali jeden do druhého střílet, takže necelý měsíc po jeho příchodu do údolí Slimáků se dokázali navzájem vyvraždit, a misijní stanice musela být zrušena. Sestra Jára byla tehdy přeložena do nemocnice v Albury, ale přestože ji bylo na cestu vyplaceno 7 šilinků, nikdy se tam nedostavila. Sestra Jára je vedena v seznamu pohřešovaných osob a o jejich dalších osudech tedy není v archivu zmínka. Na základě svědectví deníku sestry Lukrécie se dá s jistotou prohlásit, že Címrman před svým přistáním neměl o existenci Austrálie tušení, a tak ji vlastně objevil, jak se říká, nezávisle na kapitánu Cookovi. Je jen škoda, že se toho kapitán Cook nedožil. Jistě by se rád s Címrmanem o svou slávu podělil.

Vysvětlivky:

- (1) Címrmanovi se prý hnusil způsob, jakým cizinci vyslovovali "Jaroslav" a raději se tedy psal "Jarda Zimmermann". Později však italští byrokrati, při vystavování cestovních dokladů toto jméno zkomolili na "Jára da Zimmermann".
- (2) Přesný překlad domorodého jména je vlastně "údolí Plazů", ale misionáři se zřejmě obávali, že by jim takové jméno zbytečně ztěžovalo nábor pracovních sil. Jejich překlad je však jen poněkud nepřesný, neboť slimáci se také plazí.
- (3) Podle některých autorů Jára Címrman nazval svůj hypotetický pátý kontinent "Nové jižní Valašsko".
- (4) Prostým námořníkům sice vyhovovalo, že nemuseli při každé změně větru seřizovat plachty, ale lodní důstojníci poněkud zneklidňovalo, že takhle často neměli tušení kde vlastně jsou.

HABER - PILOT
Pty Limited
PRODUCTION

AUSTRALSKÉ LISTY měsíčník

Vydává: **HABER - PILOT** Pty Limited
A.C.N. 002 830 613
7 Boonah Street
WENTWORTHVILLE
NSW 2145
Tel. (02) 636 1873
Fax. (02) 631 2024

Vedoucí redaktorka:

Jana Haberová a redakční kruh

Názory redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem příspěvků.
Uzávěrka dalšího čísla vždy dvacátého každého měsíce.

Česky mluvící solicitor/ právník a advokát
vám nabízí služby

Vynikající znalost českého a australského práva.

Kontaktujte: Vladimír Gazdík

Office: (02) 484 2221 Fax: (02) 484 0606

Mobile: 015 274 734 Domů: (02) 9980 7908

MASÁŽ Jan Bohumil Ráž **MASÁŽ**

vám nabízí úplnou nebo částečnou masáž těla

kondiční, relaxační a sportovní,

masáž vás uvolní, oživí krevní oběh,

odstraní bolesti uvolněním svalstva, osvěží.

Masáž je též velice vhodná pro lidi se stereotypním
nebo sedavým zaměstnáním jako jsou:

písařky, operátoři komputerů, švadleny, prodavačky,
dělníci pracující u strojů, řidiči a pod.

Masáž je též velice vhodná pro lidi upoutané dlouho-
době na lůžko, pro lidi těžce pracující a pro sportovce.

MASÁŽ JE PŘÍJEMNÁ PRO VŠECHNY!

Kontaktujte J.B. Ráž

pondělí - pátek večer (03) 9584 8592

44 DEVON ST, CHELTENHAM 3192

NEW AGAIN

PTY LTD

Opravy karoserie, nový lak, vnější i
vnitřní úpravy, odstranění rezu, všechny
modely a druhy aut.

BODY REPAIRS

7 b PERAK St. MONA VALE
telefon: (02) 9999 2595

Stěhování nábytku
Sydney - mezistátní - zámoří,
odborně zabalíme,
popřípadě uskladníme,
rozpočet i dobrá rada je zdarma,
pečlivě, spolehlivě, poctivě,
Hovoříme česky a slovensky.

TAX RETURNS

Tim Austin, F.T.I.A.

Registered Tax Agent

Poradíme vám v podnikání,
použijte naši účetní kancelář,
připravujeme daňové přiznání,
domluvíte si schůzku předem.

Další informace:

18 Hughes Ave.

Lawson 2783

Telefon: 047 591 782

Mluvíme česky a anglicky!

ELEKTRIKÁŘ

Aleš HUBSCHMANN,

Licence No. 2511

sedmadvacet let zkušeností
nabízí své služby
při řešení všech problémů
se zaváděním a instalací
elektrických spotřebičů,
nové instalace a podobně.

Perfektní práce

za slušné ceny

Telefon: (03) 9803 3815

Mobil: 018 176 556

Předplatné na **AUSTRALSKÉ LISTY** CENA \$2.60

Jméno _____

Ulice _____

Město _____ Stát _____

P.Code _____ Tel. _____

Vystřihněte a odešlete s poplatkem na

HABER PILOT Pty. Limited

7 BOONAH STREET

WENTWORTHVILLE NSW 2145

Předplatné - zaškrtněte

na půl roku ☐ \$15.60

na celý rok ☐ \$31.20

Shop 6, 176 Commercial Road, Prahran 3181

Ph. (03) 510 8717, (03) 510 2474

A.H. (03) 801 2796 Fax (03) 510 2482

Lic. No. 31446

ZAŘÍDÍME:

Vaše cesty do celého světa.

Návštěvy z České i Slovenské republiky.

Cesty kolem světa. Ubytování, půjčování aut.

EURORAIL- vlakem po Evropě.

Cesty lodí, autobusové zájezdy.

Cestování po Austrálii a další.

AUSTRALSKÉ LISTY
JEJICH BUDOUCNOST JE NA VÁS

CTĚTE
PODPORUJTE
ODEBÍREJTE

LUBA SUSTEK

LUST NOMINEES P/L TRADING
AS PAINT SPOT

DISTRIBUTORS OF PAINT
AND PAINTERS' SUPPLIES

Ph: 557 4109, 557 2863

Fax: 557 4924

378 Centre Rd, Bentleigh 3204

BENTLEIGH PAINT SPOT

**Chcete vymalovat dům,
zkrášlit byt?**

**Využijte služeb české firmy,
která nabízí všechny služby
pro malíře,**

spolu s radou odborníků.

volejte: 03 557 4109, 03 557 2863

APPLIED COMPUTER SYSTEMS (Australia)

Nabízí systém vytvoření zvlášť pro vás!

(viz obal)

MULTIMEDIA

Capture video in real-time to your hard disk. Editing with special effects and sound. Playback under Windows in true colours. Full motion CD video playback.

TV-VIDEO

Live TV on your PC. Capture single frame at 320 x 240. Tiling or photo retouching. Full motion sequencer. Record to tape in S-VHS quality.

VIDEO-PRO

Linear or nonlinear editing. Quality of output up to Betacam. Time code for single frame accuracy. Adjustable compression digital recording.

CZECH

AIRLINES

FLY OK FLY ČSA

**POHODLNÁ CESTA DO
PRAHY A EVROPY**

**S VÝBORNÝM SPOJENÍM ZE
SINGAPURU A BANGKOKU**

Kontaktujte naše cestovní kanceláře nebo přímo:

**CZECH
AIRLINES**

Suite 809, AUSTRALIA SQUARE TOWER, SYDNEY
P.O. BOX H110, AUSTRALIA SQUARE, NSW 2000
TELEPHONE: 247 6196 FACSIMILE: 232 1713